

วารสารนิสิตวัง

JOURNAL OF NISITWANG

มมร.วิทยาเขตมหาวิภาวดีนครราชสีมาวิทยาลัย

ISSN 1513-4423 ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2564

วารสารนิสิตวัง (JOURNAL OF NISITWANG)

(สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์) ISSN 1513-4423

ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม 2564 Vol.23 No.2 (July – December 2021)

กำหนดออกวารสารทุก 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ และนักศึกษา ตลอดจนบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจได้มีโอกาสนำผลงานวิชาการและงานวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการบริหารธุรกิจ พัฒนาสังคมและการศึกษา และสหวิทยาการต่าง ๆ มาตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องทุกปี

กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดทำวารสารตั้งแต่การคัดเลือกบทความ และมีผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงอย่างน้อย 2 ท่าน ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการ และเปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยบทความต้องเป็นงานที่ไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่น ๆ มาก่อน

ที่ปรึกษา

พระกิตติสารสุธี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาไพฑูริย์ อากาศโร ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

บรรณาธิการ

พระมหาสายัณห์ เปมสีโล, ดร.

กองบรรณาธิการ

นายอัศวิน คงชำนาญ พระสุธารักษ์ ธรรมารักษ์

พระมหาไพจิตร อุตตมธมโม, ดร. พระชินกร สุจิตโต, ดร.

ดร.มนตรี รอดแก้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินบทความ

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเหลือ ใจมโน

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

[illegible]

อาจารย์วรุฒิ สุขสมบูรณ์
อาจารย์ชาญพัฒน์ ขำขัน
อาจารย์ไชยยา เรืองดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ฝ่ายจัดรูปเล่ม

นางสาวอุไร เรืองดาว นางประทีน อุปนันท์ นายณัฐชัยภูษิต ศรีมาลี

สำนักงาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลสนับทึบ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทรศัพท์ 0-3574-5038, 081-044-7961, 087-8523886, 082-614-7358
โทรสาร 0-3574-5037
Email : wongsurin2520@gmail.com, sa-2520@hotmail.com

เว็บไซต์วารสาร

www.mrc.mbu.ac.th

บทบรรณาธิการ

วารสารนิสิตวังฉบับนี้ เป็นฉบับประจำปี ที่ 23 ฉบับที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจได้นำผลงานวิชาการและงานวิจัยมาตีพิมพ์เผยแพร่อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

เนื้อหาสาระในวารสารฉบับนี้ ประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 4 เรื่อง ปัจจุบันวารสารก้าวเข้าสู่ปีที่ 23 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลัก เพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล ดังนั้นจึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ คณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลทั่วไปได้เผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์ต่องานวิชาการสำหรับนักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษา และบุคคลทั่วไป

ขอขอบคุณที่ท่านผู้อ่านได้ให้ความสนใจติดตามวารสารนิสิตวัง พบกันใหม่ฉบับหน้า หากท่านผู้อ่านจะมี ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดีอย่างยิ่ง

กองบรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
บทความวิจัย	
คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลเมืองปราจีนบุรี รชณูช อินทร์สูง, บุญยานุช เตชะสกุลเจริญ, มัสซูบะ มอลลอ, ภูวดล พิณจะโป๊ะ, ศุภักษร แสงสี, ณัฐภัทร อยู่เมือง	1
ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วน ตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ทศพันธ์ อำนวย, ธนาตุล มีโกคา, วีรชัย เฉียงพิมาย, วรุฒิ แซ่มซ้อย, สำราญ ศรีคำมูล	12
การใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จังหวัดลพบุรี พิมพ์ฉัตรพร ดวงสร้อย	21
ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ณัฐวงศ์ เรืองโรจน์, ทิพา อักษรพันธ์, ธนภัทร หงษ์สกุล, พงศกร ชื่นชม, พีรพันธ์ คงเดช, สำราญ ศรีคำมูล	31
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	42

คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลเมืองปราจีนบุรี

THE LIFE QUALITY OF STAFF WORKING IN MUANG PRACHINBURI

MUNICIPALITY OFFICE

รชเชช อินทร์สูง¹, บุญยานุช เตชะสกุลเจริญ², มัสซูบะ มอลอ³, ภูวดล พินจะโป๊ะ⁴, ศุภักษร แสงลี⁵, และณฐภัทร อยู่เมือง⁶
Ratchayech Insung¹, Boonyanuch Tachasakuljaroen², Massubah Molo³, Puwadon Pinjapo⁴, Suphaksorn Saenglee⁵
and Nathapat Yumuang⁶

*Corresponding author Email : Ratchayech@gmail.com

(Received : July 2, 2021 ; Revised : August 2, 2021 ; Accepted : September 6, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี และ 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 207 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรี โดยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีของ Taro Yamane แบ่งแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน และวิธีการสุ่มแบบง่าย จำนวน 133 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษาพบว่า

1. คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X}=3.46$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ผลประโยชน์ของสังคมและการรับผิดชอบต่อสังคม $\bar{X}=4.15$ การมีความสมดุลในบทบาทด้านการทำงาน $\bar{X}=3.63$ การสอดคล้องต้องกันกับระบอบรัฐธรรมนูญ $\bar{X}=3.55$ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ด้าน คือ โอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์ $\bar{X}=3.45$ เงื่อนไขการทำงานมีความปลอดภัยและถูกต้องในเชิงสุขภาพอนามัย $\bar{X}=3.41$ โอกาสในการเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคง $\bar{X}=3.34$ การมีบูรณาการทางสังคมภายในองค์กร $\bar{X}=3.30$ และการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม $\bar{X}=2.85$ ตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี พบว่า พัฒนาในเรื่องค่าตอบแทนที่เพียงพอ ปรับปรุงสถานปฏิบัติงานให้เพียงพอและทันสมัย สนับสนุนด้านการศึกษาในทุกสถาบัน มีการมอบหมายหน้าที่การงานอย่างเหมาะสมชัดเจน และมีการสร้างแรงจูงใจตลอดจนการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในองค์กรให้มากขึ้น มีความสามัคคี ให้เกียรติซึ่งกันและกันในองค์กร และหัวหน้าควรมีภาวะผู้นำ มีความจริงใจที่จะแก้ปัญหาให้กับลูกน้อง และจัดให้มีบ้านพักให้เพียงพอต่อความต้องการของเจ้าหน้าที่

¹⁻⁵นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการปกครอง, Students., Program in Political Science (Government), Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

⁶ดร. สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Dr., Program in Political Science (Government), Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิต, เทศบาลเมืองปราจีนบุรี

Abstract

The objectives of this research were to 1) to study about the life quality in working of Muang Prachinburi Municipality staff, and 2) to study about suggestions in developing the life quality in working of Muang Prachinburi Municipality staff. The population was Muang Prachinburi Municipality staff of 207 people. The sample group was Muang Prachinburi Municipality staff. The sample size was determined by Taro Yamane's method by using proportional stratification and a simple random sampling of 133 people. The research instrument was a 5-level estimation scale questionnaire with a confidence value of 0.83. The statistics used to analyze the data were frequency and percentage, mean and standard deviation.

The research finding were as follows :

1. The overall quality of working life of Muang Prachinburi Municipality staff was at a moderate level $\bar{X}=3.46$. Considering each aspect, it was found that at a high level, 3 aspects were social benefits and social responsibility $\bar{X}=4.15$, balance in work roles $\bar{X}=3.63$, conformity with constitutional monarchy $\bar{X}=3.55$ and at a moderate level, in 5 aspects, namely : Opportunity to develop human competency $\bar{X}=3.45$, Working conditions are safe and correct in terms of health $\bar{X}=3.41$, Opportunities for advancement and stability, $\bar{X}=3.34$, Social integrity within the organization, $\bar{X}=3.30$ and adequate and fair compensation $\bar{X}=2.85$, respectively.

2. To study about suggestions in developing the life quality in working of Muang Prachinburi Municipality staff found that develop in matters of adequate compensation, improve the workplace to be sufficient and modern, educational support in all institutions, work duties were clearly delegated appropriately and there would be more incentives and morale building for personnel in the organization, unity respect each other in the organization and the leader should have leadership were sincere to solve problems for subordinates and provide accommodation sufficient to meet the needs of the officials.

Keywords : The Life Quality, Muang Prachinburi Municipality Office

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาองค์กรเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรในการบริหาร 4 ประการ คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการบริหารก็คือ คนทุกคนในแต่ละหน้าที่มีความสำคัญ การที่จะพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จได้ ประการแรกที่ต้องบริหารควรกระทำคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนทำงานอย่างดีที่สุดเพื่อถึงความสามารถที่มีอยู่ภายในของแต่ละบุคคลออกมาใช้ในการพัฒนาองค์กร ดังนั้น หลักการที่องค์กรจะนำเข้ามาใช้ในการบริหารคน โดยทำให้มีการพัฒนาขึ้นในทุกๆ ด้าน เพราะส่วนประกอบต่างๆ ล้วนมีแต่ความสำคัญทั้งสิ้น การที่ทุกคนในองค์กรนั้นมีความสุข มีความภูมิใจในการทำงานร่วมกับองค์กร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรก็จะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาองค์กร ในที่นี้จะกล่าวถึงหลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ที่สำคัญมาก ประการหนึ่งคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของคนในองค์กร เพราะว่าการที่บุคคลมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน แล้วจะเกิดความผูกพันต่อองค์กร ทำให้คนอยากจะทำงาน และตั้งใจทำงานเพื่อองค์กร

คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรมีความสำคัญอย่างยิ่งทุกองค์กร เนื่องจากเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงาน หรือแรงจูงใจในการทำงานด้านต่างๆ คุณภาพชีวิตการทำงานของงานแต่ละงานมีความแตกต่างกัน คือ ความหลากหลายของงาน ความมีอิสระในการตัดสินใจ โอกาสรับรู้ผลการปฏิบัติงาน และความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงานที่แต่ละองค์กรจัดสรรให้กับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งแตกต่างกันตามนโยบายของหน่วยงานหรืองบประมาณที่ได้รับ นอกจากนี้คุณภาพชีวิตการทำงานยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงาน ประกอบด้วยการให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน ความสนิทสนมกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน และความสามัคคีกันในการทำงาน การทำงานของบุคลากรในลักษณะทำงานเป็นทีม จะทำให้งานประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้การปกครองบังคับบัญชายังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ สำคัญอีกที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานทั้งด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถ และด้านสิทธิส่วนบุคคล (ผจญ เฉลิมสาร, 2540 : 12) คุณภาพชีวิตการทำงานส่งผลต่อองค์กรหลายประการ โดยเน้นไปที่การสร้างความสุขสบายใจ สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย โดยเฉพาะพยายามสร้างให้คนทำงานมีความสุขกับงาน อันจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี ส่งผลไปสู่การมีแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น และช่วยเพิ่มผลผลิตได้มากขึ้นด้วย ปัญหาการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงานพบเห็นได้หลายประเด็น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับแก้ไขจะมีผลถึงระบบการทำงานเพราะเมื่อแต่ละบุคคลได้ใช้ชีวิตการทำงานอยู่กับสิ่งที่ตนเองพอใจจะทำให้มีสภาพจิตใจและอารมณ์ที่ดี ซึ่งส่งผลให้ทำงานดีตามไปด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละองค์กรจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุด หากคุณภาพชีวิตการทำงานต่ำลง ผลที่ตามมาคือการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางได้ คุณภาพชีวิตการทำงานจึงเป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขภายในองค์กร ซึ่งต้องเกิดจากความร่วมมือทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในระดับล่าง เพื่อสนองต่อความต้องการทั้งจากฝ่ายบุคคลในหน่วยงานและความต้องการขององค์กรเอง โดยปกติแล้วทั้งองค์กรและคนทำงานต่างก็มีความต้องการ (Demand) และมีปัจจัยสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Supply) หากหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานสามารถรักษาดุลยภาพระหว่าง Demand & Supply นี้ได้ก็จะทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานมีโอกาสที่จะเป็นไปได้ (สมิทธา จิตตลดาการ, 2561 : 8) หากพนักงานมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและความรู้สึกที่ดีต่องานซึ่งส่งผลดีต่อองค์กร 3 ประการ คือ 1. ช่วยเพิ่มผลผลิตขององค์กร 2. ช่วยเพิ่มขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานตลอดจนเป็นแรงจูงใจในการทำงาน และ 3. ช่วยปรับปรุงศักยภาพของผู้ทำงาน ปัจจุบันการทำงานมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง และเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมใดๆ และในอนาคตอันใกล้ มนุษย์จำเป็นต้องใช้เวลาของชีวิตเกี่ยวกับการทำงานเพิ่มขึ้นไปอีก จึงทำให้คนเราทำงานเพื่อดำรงชีวิตอยู่ได้และตอบสนองความต้องการพื้นฐานอีกทั้งภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ ดังนั้นสถานที่ทำงานต้องมีความเหมาะสมทำให้เกิดความสุข ความมั่นคง หากทำงานอย่างมีความสุขจะเป็นปัจจัยที่ช่วยทำให้งานประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ นอกจากจะนำรายได้มาสู่ตัวเราแล้ว ยังสร้างผลงานให้กับองค์กรอีกด้วย องค์กรทุกภาคส่วนควรหันมาใส่ใจเรื่องการพัฒนาคนให้มากขึ้น ยิ่งในช่วงภาวะเศรษฐกิจถดถอย ย่อมมีผลกระทบต่อการดำรงชีพของพนักงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ องค์กรเองไม่ควรมุ่งเน้นที่คุณภาพของผลผลิตขององค์กรอย่างเดียว โดยไม่ใส่ใจเรื่องคุณภาพชีวิตของพนักงาน องค์กรควรมีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพนักงานดีขึ้น (อรุณี สุมโนหาอุดม, 2542 : 27)

เทศบาลเมืองปราจีนบุรี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลเมือง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี มีพื้นที่ครอบคลุมตำบลหน้าเมืองทั้งตำบล ภายในเขตเทศบาลมีที่ตั้งของหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ สถานศึกษา สถาบันการเงินต่างๆ ทำให้มีฐานะเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัด และมีภารกิจ

หน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะให้กับประชาชนในท้องถิ่นให้ครอบคลุมภายในเขตเทศบาลเมืองฯลฯ ต้องปฏิบัติหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นให้ครบทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม การเมืองและการบริหาร ส่งผลให้มีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบจำนวนมากที่ต้องดำเนินการ ทำให้ต้องมีปริมาณเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานจำนวนมากพอสมควร การจะปฏิบัติงานได้มีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการมีคุณภาพชีวิต การทำงานที่ดีเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งสิ่งที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรีพิจารณาให้ความสำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนในองค์การ คุณภาพชีวิตในการทำงาน ถือเป็นแนวคิดในการทำงานที่บอกว่าการงานและชีวิตจะเกี่ยวข้องผสมผสานกันอย่างกลมกลืน โดยคำนึงถึงรูปแบบงานที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองปราจีนบุรี มีการทำงานที่ดี มีความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน มีการดำเนินชีวิตที่มีความสุขพร้อมทั้งมีการทำงานร่วมกันที่ก่อให้เกิดผลดีตามความคาดหวังขององค์การด้วย ถ้าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี จะส่งผลให้เทศบาลเมืองปราจีนบุรีมีการดำเนินการกิจบรรลุตามนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ และถ้าพบว่าเจ้าหน้าที่ของเทศบาลฯ มีคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ ก็จะเป็นภาระอันสำคัญของเทศบาลเมืองปราจีนบุรีที่จะต้องปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การให้ดีขึ้นต่อไป

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมา คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่ในเทศบาลเมืองปราจีนบุรี เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายว่าอยู่ในระดับใด ปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาคุณภาพชีวิตเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในองค์การมากน้อยเพียงใดเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง การบริหารงาน และการทำงานในองค์การให้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายสูงสุดของเจ้าหน้าที่และขององค์การ และเป็นองค์การที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรีที่ปฏิบัติงานในเทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรี ในปีงบประมาณ 2564 แบ่งตามประเภทของเจ้าหน้าที่ โดยมีข้าราชการเทศบาลเมืองปราจีนบุรี จำนวน 80 คน ลูกจ้างประจำเทศบาลเมืองปราจีนบุรี จำนวน 9 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 50 คน และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 68 คน จำนวนทั้งสิ้น 207 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรี โดยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีของ Taro Yamane (สาลิณี วงษ์รวยดี, 2557 : 45) แบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 133 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลสภาพบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ค่าตอบแทนต่อเดือน ประเภทของเจ้าหน้าที่ สายงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี

ด้านเนื้อหา

คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลเมืองปราจีนบุรี ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ด้านความปลอดภัย ด้านการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์ ด้านความเจริญก้าวหน้ามั่นคง ด้านการมีคุณภาพทางสังคมภายในองค์กร ด้านการสอดคล้องต้องกันกับระบอบรัฐธรรมนูญ ด้านการมีความสุขในบทบาทด้านการทำงาน และด้านผลประโยชน์ของสังคมและการรับผิดชอบต่อสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ค่าตอบแทนรายเดือน ประเภทของเจ้าหน้าที่ สายงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตการทำงานเพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
น้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มาก มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มากที่สุด มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรรณสูตร, 2542 : 108)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากเกณฑ์ระดับคะแนนดังกล่าวสามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการวัดระดับคุณภาพชีวิตการทำงานได้ ดังนี้

คะแนนอยู่ในระดับน้อยที่สุดและน้อย	มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับต่ำ
คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง	มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนอยู่ในระดับมากและมากที่สุด	มีระดับคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับสูง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ วารสาร เอกสารงานวิจัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงาน จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของวิจัย ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แบบสอบถามในแต่ละข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่าสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป/คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามไปยังเทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรี และขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามครบตามจำนวน 133 ชุด คิดเป็น 100 %

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.40 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.60 เมื่อพิจารณาปัจจัยเรื่องอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.35 รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี, 20-30 ปี และ 51-60 คิดเป็น ร้อยละ 32.33, 21.80 และ 7.52 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.13 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 41.35 ต่ำสุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 7.52 สาขาที่จบมากที่สุดคือ รัฐศาสตร์ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านสถานภาพการสมรส พบว่า ส่วนใหญ่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 47.36 รองลงมาคือ โสด, หย่า/ หม้าย และแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 45.88, 5.26 และ 1.50 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงค่าตอบแทนที่ได้รับต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าตอบแทนต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.11 รองลงมาคือ รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท, 20,001-30,000 บาท และ มากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.05, 18.80 และ 6.04 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงประเภทของพนักงาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรีคิดเป็นร้อยละ 41.35 รองลงมาคือ พนักงานจ้างทั่วไป, พนักงานจ้างตามภารกิจและ ลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 36.10, 18.80 และ 3.75 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงตำแหน่งงาน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในสายปฏิบัติ มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 77.44 ส่วนสายบริหารมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 22.56 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.32 รองลงมาคือ ระหว่าง 11-15 ปี, มากกว่า 20 ปี และ 15-20 ปี และน้อยสุด ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.06, 17.30, 15.04 และ

11.28 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X}=3.46$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมีความพึงพอใจกับค่าตอบแทนที่ได้รับและคิดว่าเป็นค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ($\bar{X}=3.18$, S.D.=0.33) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านไม่ต้องหารายได้พิเศษอื่นๆ เนื่องจากรายได้ที่ได้รับเพียงพอ ($\bar{X}=2.53$, S.D.=0.13)

2. ด้านเงื่อนไขการทำงานมีความปลอดภัยและถูกต้องในเชิงสุขภาพอนามัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีสถานที่ทำงานมีแสงสว่าง อุณหภูมิ ระบบถ่ายเทอากาศ เสียง และกลิ่นถูกสุขลักษณะ ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.67) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หน่วยงานมีการจัดสถานที่ทำงานและจัดวางสิ่งของเครื่องใช้อย่างมีระเบียบ ($\bar{X}=3.27$, S.D.=0.44)

3. ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หน่วยงานมีนโยบายพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรกำหนดไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.58$, S.D.=0.12) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความมีอิสระในการคิดและสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X}=3.22$, S.D.=0.23)

4. ด้านโอกาสในการเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หน่วยงานของท่านกระจายสนับสนุนให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อปรับตัว เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.58$, S.D.=0.36) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หน่วยงานมีตำแหน่งหน้าที่พร้อมที่จะให้ก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงกว่า ($\bar{X}=3.12$, S.D.=0.19)

5. ด้านการมีคุณภาพทางสังคมภายในองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หน่วยงานของท่านยึดหลักการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับใต้บังคับบัญชา ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.24) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หน่วยงานไม่มีความขัดแย้งในองค์กร เจ้าหน้าที่มีความสมัครสมานสามัคคี ไม่แบ่งกลุ่ม แบ่งพรรค แบ่งพวก ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.44)

6. ด้านการสอดคล้องต้องกันกับระบอบรัฐธรรมนูญ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาไม่ก้าวท้าวในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน ($\bar{X}=3.70$, S.D.=0.14) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานทั้งข้อมูลเกี่ยวกับงานและข้อมูลด้านสิทธิประโยชน์ ($\bar{X}=3.42$, S.D.=0.13)

7. ด้านการมีความสมดุลในบทบาทด้านการทำงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การทำงานในปัจจุบันไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตของครอบครัว ($\bar{X}=3.75$, S.D.=0.15) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การมีเวลาหลังเลิกงานประจำวัน และวันหยุดราชการในการทำกิจกรรมส่วนตัวอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.21)

8. ด้านประโยชน์ของสังคมและการรับผิดชอบต่อสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หน่วยงานของท่านทำประโยชน์ให้กับสังคมอยู่เสมอ

($\bar{X}$ =4.20, S.D.=0.150) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หน่วยงานดำเนินโครงการ/ กิจกรรมด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นอย่างยิ่ง ($\bar{X}$ =4.09, S.D.=0.16)

3. ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี สรุปได้ดังนี้

1. การได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ควรให้มีเงินรางวัลพิเศษ (โบนัส) แก่เจ้าหน้าที่ทุกคนเพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน และเป็นการเพิ่มรายได้ให้เจ้าหน้าที่ ไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสิน (ประเด็นนี้มีผู้เสนอแนะมากที่สุด) และเพิ่มตอบแทน และสวัสดิการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานะของเศรษฐกิจเพียงพอ กับค่าใช้จ่ายในรอบครัว
2. เงื่อนไขการทำงานมีความปลอดภัย และถูกต้องในเชิงสุขภาพอนามัย ควรปรับปรุงสถานปฏิบัติงานให้เพียงพอ เป็นหมวดหมู่ จัดสำนักงานให้ทันสมัย
3. โอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์ ควรสนับสนุนด้านการศึกษาในทุกสถาบัน โดยสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนการศึกษาได้ และควรให้มีผู้ปฏิบัติงานอิสระในการทำงานมากขึ้น
4. โอกาสในการเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคง ควรมีการมอบหมายหน้าที่การงานให้แก่เจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมชัดเจน ให้แต่ละคนมีงานในหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งของตนเอง มีการกระจายงานให้เหมาะสม มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรใหม่ เนื่องจากองค์กรมีวัฒนธรรมแบบเดิม ขัดต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์กรและบุคลากร และมีการสร้างแรงจูงใจ ตลอดจนการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในองค์กรให้มากขึ้น ตลอดจนให้ความสำคัญต่อเจ้าหน้าที่ในฐานะที่เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุดของหน่วยงาน ต้องสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีระบบงานที่ดี และสร้างโอกาสที่มองเห็นอย่างเป็นระบบ ในการพิจารณาโอกาสความก้าวหน้าของบุคคลที่ทำประโยชน์ และสร้างผลงานให้กับองค์กรอย่างแท้จริง
5. การมีบูรณาการทางสังคมภายในองค์กร เพื่อนร่วมงานควรมีสามัคคี ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่แตกแยก และการปฏิบัติงานควรมีความร่วมมือ มีการเอื้อเฟื้อเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
6. การสอดคล้องต้องกันกับระบอบรัฐธรรมนูญ ผู้บังคับบัญชาควรมีภาวะผู้นำ มีความจริงใจที่จะแก้ปัญหาให้ผู้ใต้บังคับบัญชา และควรมีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นระเบียบในการปฏิบัติงานและมีระบบสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน เช่น ระบบสำนักงานอัตโนมัติ
7. การมีความสมดุลในบทบาทด้านการทำงาน ควรจัดให้มีบ้านพักให้เพียงพอต่อความต้องการของเจ้าหน้าที่

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. **คุณภาพชีวิตด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม** จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ค่าครองชีพสูง ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมในระบบราชการ ยังเป็นรายได้ที่ไม่ค่อยเพียงพอกับต่อค่าใช้จ่ายทำให้ต้องทำงานพิเศษนอกเวลาราชการเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตข้อเสนอแนะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุดา ขวัญจิตร (2551) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำจังหวัดสตูล ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำจังหวัดสตูลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาความสามารถของบุคคล ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ความสมดุลระหว่างชีวิตงาน และชีวิตด้านอื่นในระดับปานกลาง ส่วนด้านการบูรณาการด้านสังคม ธรรมนูญขององค์กร และการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี สุมโนมหาอุดม (2542) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะ

กรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการบูรณาการด้านสังคม ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ด้านธรรมาภิบาลในองค์กร ด้านสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมคุณภาพ และด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ ตามลำดับ

2. คุณภาพชีวิตด้านเงื่อนไขการทำงานมีความปลอดภัยและถูกต้องในเชิงสุขภาพอนามัย จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการจัดสถานที่ทำงานและจัดวางสิ่งของเครื่องใช้อย่างมีระบบ มีค่าเฉลี่ยปานกลางอันเนื่องมาจากองค์กรไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ไม่ได้เน้นการจัดสำนักงาน การจัดการ 5 ส จะทำให้การจัดวางสิ่งของอย่างมีระบบหยิบใช้ได้สะดวก ไม่เกิดอันตรายในสำนักงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา คร้ามพักตร์ (2545) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของอาจารย์สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ มีคุณภาพชีวิตการทำงานระดับปานกลาง และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุตา ขวัญจิตร (2551) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำจังหวัดสตูล ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำจังหวัดสตูล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาความสามารถของบุคคล ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ความสมดุลระหว่างชีวิตงานและชีวิตด้านอื่นในระดับปานกลาง

3. คุณภาพชีวิตด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์ จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง หน่วยงานมีนโยบายพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรกำหนดไว้อย่างชัดเจน การทำงานในเทศบาลเมืองปราจีนบุรี บุคลากรต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถอยู่เสมอ ซึ่งเทศบาลเมืองจังหวัดปราจีนบุรีได้มีนโยบายสนับสนุนในเรื่องนี้อย่างชัดเจน และด้านการมีอิสระในการคิดและสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มที่ มีค่าเฉลี่ยปานกลาง เนื่องจากเป็นองค์กรในระบอบราชการที่เน้นชั้นสายการบังคับบัญชาที่ลดหลั่นกันลงไปอย่างเคร่งครัด ถือระบบเจ้านาย ลูกน้อง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ขาดอิสระในการคิด ในการสร้างสรรค์ผลงาน ส่วนใหญ่ต้องทำงานตามนโยบายเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา คร้ามพักตร์ (2545) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของอาจารย์สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล มีคุณภาพชีวิตการทำงานระดับปานกลาง

4. คุณภาพชีวิตด้านโอกาสในการเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคงในการทำงาน จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง หน่วยงานกระจายการสนับสนุนให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อปรับวุฒิ เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างทั่วถึง แสดงว่าเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรีมีความรู้สึกได้ว่า พวกตนได้รับการส่งเสริมด้านโอกาสในการเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากพอสมควร และด้านหน่วยงานมีตำแหน่งหน้าที่พร้อมที่จะก้าวไปสู่ตำแหน่งสูงสุด มีค่าเฉลี่ยปานกลาง เนื่องจากหน่วยงานเป็นเทศบาลเมืองปราจีนบุรี รูปแบบหนึ่งที่มีโครงการ การปฏิบัติงานตามสายงาน มีสายงานบริหารที่มีน้อยกว่าสายปฏิบัติ ดังนั้น โอกาสในการก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งสูงสุดจึงมีน้อยเพราะบุคลากรในหน่วยงานมีจำนวนมาก เมื่อเทียบกับเทศบาลเมืองปราจีนบุรี รูปแบบอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี สมโนมหาอุดม (2542) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการบูรณาการด้านสังคม ด้านความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ด้านธรรมาภิบาลในองค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ปลอดภัย และส่งเสริมคุณภาพและด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ ตามลำดับ

5. คุณภาพชีวิตด้านการมีบูรณาการทางสังคมภายในองค์กรหรือการทำงานร่วมกัน จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในหน่วยงานไม่มีความขัดแย้งในองค์กร เจ้าหน้าที่ที่มีความสมัครสมานสามัคคี ไม่แบ่งกลุ่ม แบ่งพรรค แบ่งพวก แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่เทศบาลเมือง จังหวัดปราจีนบุรีค่อนข้างมีความขัดแย้งภายใน

องค์การ เจ้าหน้าที่ขาดความสมัครงานสามัคคี ซึ่งน่าจะส่งผลกระทบต่อการทำงานโดยภาพรวมของเทศบาลเมืองปราจีนบุรีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา คร้ามพัทธ์ (2545) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของอาจารย์สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตด้านการบูรณาการด้านสังคม มีคุณภาพชีวิตการทำงานระดับปานกลาง

6. คุณภาพชีวิตด้านการสอดคล้องต้องกันกับระบบรัฐธรรมนูญ จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บังคับบัญชาไม่ก้าวท้าวในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน แสดงให้เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานรับฟังปัญหา และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอของเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาธิตี วงษ์วรยติ (2551) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล พื้นที่จังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล พื้นที่จังหวัดยะลา โดยรวมอยู่ในระดับสูง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านศักดิ์ศรีของการเป็นข้าราชการ ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับงาน ด้านธรรมเนียมในองค์กร ด้านโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร ด้านความก้าวหน้าในงาน

7. คุณภาพชีวิตด้านการมีความสมดุลในบทบาทด้านการทำงาน จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การทำงานในปัจจุบันไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตของครอบครัว แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี สามารถแยกแยะการดำเนินชีวิตในการทำงานกับชีวิตครอบครัวได้ และการมีเวลาหลังเลิกงานประจำวันและวันหยุดราชการในการทำกิจกรรมส่วนตัวอย่างเพียงพอ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปราจีนบุรี ต้องใช้เวลาหลังเลิกงานหรือเวลาในวันหยุดราชการในการหารายได้เสริมให้กับครัวเรือน เนื่องจากค่าตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น การจัดทำกิจกรรมส่วนตัวจึงมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี สุมโนมหาอุดม (2542) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานที่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่นๆ และด้านการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม

8. คุณภาพชีวิตด้านประโยชน์ของสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หน่วยงานสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมอยู่เสมอ เนื่องจากองค์กรจะสร้างประโยชน์ให้กับสังคมอยู่เสมอ ถ้าหน่วยงานมีความพร้อมด้านปัจจัยในการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม และหน่วยงานดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอย่างดี เนื่องจากเทศบาลเมืองปราจีนบุรีมีพื้นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ต้องทำโครงการ/กิจกรรมจำนวนมากเพื่อพัฒนาในทุกด้านให้ทั่วถึงบางโครงการ/กิจกรรมยังไม่มี ความรับผิดชอบต่อสังคมเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี สุมโนมหาอุดม (2542) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานที่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่นๆ และด้านการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ในด้านนี้เจ้าหน้าที่จะมีปัญหามาก เพราะจะเพิ่มระดับคุณภาพชีวิตการทำงานให้สูงขึ้นได้ ต้องมีการจัดสรรค่าใช้จ่ายไม่ให้เกินรายได้ที่ได้รับ ไม่ก็ต้องหารายได้พิเศษเพิ่มเติม ไม่ก็ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตก็จะช่วยทำให้รายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายมากขึ้น สำหรับหน่วยงานควรเพิ่มค่าตอบแทนหรือให้เงินรางวัลให้แก่เจ้าหน้าที่ตามความเหมาะสมและเพียงพอ

2. ด้านการมีคุณภาพทางสังคมภายในองค์กร หน่วยงานควรแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในองค์กร อาจจะเป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างความสมัคคีสามัคคีให้เกิดในองค์กรมากขึ้น รวมทั้งผู้บังคับบัญชาต้องมีความมาตรฐานเดียวในการบริหารจัดการภายในองค์กร ก็จะช่วยลดความขัดแย้งภายในองค์กรลงได้บ้าง ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานก็มีโอกาสที่จะเพิ่มสูงขึ้นได้

3. ด้านโอกาส และความก้าวหน้าและมีความมั่นคง หน่วยงานควรมีการกำหนดตำแหน่งเพิ่มเติมเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงกว่า มีหน้าที่การงานเจริญก้าวหน้าการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนควรดำเนินการอย่างยุติธรรม

4. ด้านเงื่อนไขการทำงานมีความปลอดภัย และถูกต้องในเชิงสุขภาพอนามัย หน่วยงานควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่การจัดสถานที่ทำงาน การจัดวางวัสดุ อุปกรณ์ในการทำงาน ควรจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อความสะดวกในการทำงาน และควรมีอุปกรณ์ป้องกันตัวเองในการทำงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านผลตอบแทนที่พอเพียง และเป็นธรรมของข้าราชการเทศบาลเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมือง จังหวัดปราจีนบุรีกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ในเทศบาลเมืองปราจีนบุรีอื่นๆ ในเขตจังหวัดปราจีนบุรี

3. ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานให้มากขึ้น เช่น ด้านโครงสร้างองค์กร หลักการบริการจัดการองค์การ และพฤติกรรมองค์การว่ามีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานหรือไม่ อย่างไร

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้าง และเที่ยงตรงขึ้น ควรเพิ่มเครื่องมือในการวิจัยนอกเหนือจากแบบสอบถาม เช่น ใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

ประกอบ กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์
ปรีชา คร้ามพักตร์. (2545). คุณภาพชีวิตการทำงานของอาจารย์สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. รายงานการวิจัย

สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

ผจญ เถลิงสาร. (2540). คุณภาพชีวิตการทำงาน. วารสารเพื่อการเพิ่มผลผลิต, 2 (7), 23.

สมิทธา จิตตลดากร. (2561). เอกสารประกอบการสอนกระบวนวิชา PS 707 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อรุณี สุมโนมหาอุดม. (2542). คุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ

พลเรือน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สาธิตี วงษ์รวดี. (2557). คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล

พื้นที่จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สายสุตา ชวัญจิตร. (2551). การศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำสตูล.

การศึกษาระดับรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

**ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วน
ตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก**
**PUBLIC SATISFACTION WITH THE SERVICE OF BANG LUK SUEA
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, ONGKHARAK DISTRICT
NAKHON NAYOK PROVINCE**

ทศพันธ์ อามวัย¹, ธนาตุล มีโกคา², วีรชัย เฉียงพิมาย³, วรวุฒิ แชมช้อย⁴, และสำราญ ศรีคำมูล⁵
Thosapun Ammouay¹, Thanadul Meepoka², Weerachai Chiangphimai³, Worawut Chamchoy⁴,
and Samran Srikammul⁵

*Corresponding author Email : thosapunammouay@gmail.com

(Received : July 5, 2021 ; Revised : August 3, 2021 ; Accepted : September 10, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก 2) ศึกษาข้อเสนอแนะของความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มบุคคลที่อาศัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 347 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.61 ถึง 0.83 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านเวลา รองลงมาคือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ดังนี้

1) ด้านเวลา โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การให้บริการเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการให้บริการ ตามลำดับ

2) ด้านขั้นตอนการให้บริการ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง รองลงมาคือ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานพร้อมประสานงานในส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (One stop service) ตามลำดับ

¹⁻⁴ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการปกครอง, Students., Program in Political Science (Government), Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Asst.Prof. Dr., Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

3) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ รวดเร็วมคือ การให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ตามลำดับ

4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ รวดเร็วมคือ ความชัดเจนของป้าย สัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์ จุดบริการและข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ การอำนวยความสะดวกแก่คนชรา และผู้พิการ เช่น ทางลาดผู้พิการ ห้องน้ำตามลำดับ

แนวทางในการส่งเสริมความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก พบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของทางองค์การบริหารส่วนตำบล การเพิ่มจุดบริการเสียงตามสายเป็นต้น เพื่อให้ประชาชนในเขตพื้นที่ สามารถรับรู้ข่าวสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง ควรลงสำรวจในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อศึกษาปัญหาของประชาชน และความต้องการของประชาชน และเพื่อให้เกิดการพัฒนาในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสืออย่างชัดเจน และควรบอกกล่าวประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้ทราบว่า งบประมาณที่ใช้ และนำมาบริหารจัดการชุมชน เพื่อการพัฒนา มีขั้นตอนการใช้อย่างไร และสามารถนำมาสนับสนุนกิจกรรมในส่วนใดบ้าง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการงบประมาณต่างๆ

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ, การให้บริการ, องค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ

Abstract

This research were aimed 1) to study about the satisfactory level of people who received government service at the Office of Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization, Ongkhalak in Nakorn Nayok Province and 2) to study on their suggestions regarding the government service received at the Office of Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization, Ongkhalak in Nakorn Nayok Province. The research sample consisted of 347 residents living in the area of Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization. The research instrument is 15 items of 5-point Likert scale. The Discrimination Value was ranked from 0.61 to 0.83 with 0.94 Value of Cronbach's Alpha Coefficient of the whole test item. The analytical analysis used in this research are Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation and Hypothesis Testing.

The research finding were as follows :

The satisfactory level towards the government service received at the Office of Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization, Ongkhalak in Nakorn Nayok Province poses a high level in general. When considering into each aspect; every aspect showed a high score level of serving the service. The highest score falls on the aspect of 'time'. The medium aspect falls on the aspect of 'Serving the Service' and the aspect of 'Facilitating'. The lowest score level falls on the aspect of the staff who served the government service respectively. When considering into each aspect, the explanations were the followings;

1) For the aspect of ‘Time’, the result shows a high level. Each question item shows the high level in general. The highest score of the practice falls on the issue of ‘Serving the service within the time frame’. The lower score falls on the aspect of ‘the quickness of serving the service’ respectively.

2) For the aspect of ‘The Procedures of Serving the Service’, the result shows a high level. When considering into each aspect, the high score level was shown. The highest score of the practice falls on the issue of ‘Serving the service to the right queue’. The less score falls on the aspect of ‘the information concerning the Service Procedures and its Duration. The lowest score falls on the aspect of ‘The Service Procedures reduction and the cooperation with other sections’ respectively.

3) For the aspect of ‘Staff’, the result shows a high level. When considering into each question item showed the high level. The highest score of the practice falls on the issue of ‘The Willingness and The Readiness to Serve the Service’. The lower score falls on the aspect of ‘the equity of Serving the Service. The lowest score falls on the area of ‘The Honesty when Serving the Service’ respectively.

4) For the aspect of ‘Facilitation’, the result showed a high level. When considering into each question item, there found 4 aspects with the high level, and one aspect with a medium level. The highest score falls on the aspect of ‘The Adequacy of The Facilitation such as seats in the waiting area, drinking water, newspaper, etc. The lower score falls on the aspect of ‘The Clearness of Signs, Symbols and, Information on Different Services. The lowest score falls on the aspect of ‘The Service to Elderly and Disables such as curb ramp, bathrooms respectively.

The suggestions to support the satisfactory level of the people who received the service at the Office of Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization, Ongkhalak in Nakorn Nayok Province were namely; the information from the Sub-district Administrative Organization and the increase of the voice service should be made for the residents to be informed about the information and news. Moreover, there should be some survey trips in the area of Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization, Ongkhalak in Nakorn Nayok Province. The spent budget and how it was organized for the community development should also be explained such as how it is spent, how it would support in the community, etc. for the transparency when administrating the budget.

Keywords : Satisfaction, Service, Bang Luk Suea Sub-district Administrative Organization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการจัดระเบียบการปกครองแบบรัฐเดี่ยว (Unitary State) โดยมีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ราชการบริหารส่วนกลางได้นำเอาหลักอำนาจการปกครองแบบรวมอำนาจ (Centralization) มาใช้เป็นหลักสำคัญประกอบ ด้วยกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ 2) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้นำเอาหลักการแบ่งอำนาจการปกครอง (Deconcentration) มาใช้เป็นหลักสำคัญประกอบด้วย จังหวัด อำเภอ และ 3) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ได้นำเอาหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) มาใช้เป็นหลักสำคัญประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล กรุงเทพมหานคร พัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล (พระราชบัญญัติ, 2550 : 9)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ทั้งนี้โดยกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลใน พ.ศ. 2538 และ พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2540 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการบริหารงาน และปกครองตนเอง ภายใต้กฎหมายบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน ได้อย่างสอดคล้องกับปัญหาและตรงกับความต้องการของประชาชนในตำบลหมู่บ้านได้อย่างแท้จริง (เฉลิมพล นครวงศ์, 2547 : 1)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย รับผิดชอบดูแลและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เจริญก้าวหน้าและตรงตามความต้องการของสมาชิกในท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น โครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินจึงกำหนดอำนาจหน้าที่ และการกำกับดูแลท้องถิ่นให้อยู่ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ขณะเดียวกันการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง การแบ่งแยกหน่วยการปกครองออกจากส่วนกลาง โดยให้องค์กรที่จัดขึ้นในท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองท้องถิ่นมีอิสระในการดำเนินกิจการภายในท้องถิ่นของตนได้ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง รวมทั้งแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการบริหารและบริการประชาชน (ราชกิจจานุเบกษา, 2550 : 112-116) เพื่อนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าโดยอาศัยสร้างมิติใหม่กับราชการไทย องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการขึ้นต่อกระทรวงมหาดไทย โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติคอยควบคุมตรวจสอบการทำงานพิจารณาให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลออกมาบังคับใช้ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (ราชกิจจานุเบกษา, 2537 : 11) รวมทั้งตั้งกระทู้ถามฝ่ายบริหารในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนการบริหารหรือดูแลในด้านความเป็นอยู่ของประชาชนให้กินดีอยู่ดีและสร้างคุณภาพชีวิต ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีภาระหน้าที่ต่อประชาชนโดยตรงในการบริหารทุกๆ ด้านเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชนและประเทศชาติโดยไม่หยุดยั้งถึงแม้องค์การบริหารส่วนตำบลจะอยู่ภายใต้อำนาจจำกัดบางเรื่องก็ตามแต่เนื่องจากเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนเพราะประชาชนเป็นผู้เลือกเข้ามาโดยตรงเพื่อเป็นตัวแทนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อพัฒนาตามหลักยุทธศาสตร์ที่มีการระดมความคิดเห็นจากส่วนที่เกี่ยวข้องในสังคมไม่ว่าจะเป็นการบริการในด้านต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อกำหนดแผนให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริงอันจะนำไปสู่ความพึงพอใจและเพื่อคนส่วนใหญ่ในสังคมได้รับผลประโยชน์จากการจัดสรรอย่างทั่วถึงและมีคุณธรรมควบคู่กันองค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลและมีหน้าที่ในการแปลงนโยบายที่เป็นนามธรรมไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดความสำเร็จขึ้นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารงานแบบบูรณาการและยังส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือมีการบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพจะส่งผลเสียอย่างมากต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือเอง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ เป็นหน่วยงานที่ต้องมีการดำเนินงานด้วยกระบวนการบูรณาการร่วมกับภาคประชาชนเป็นหลัก หากขาดประสิทธิภาพในการบริหารงานแล้วจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดการล่าช้า การประสานงานเกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนและในทางกลับกันหากองค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือมีการบริหารงานที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้การดำเนินงานของหน่วยงานเกิดความราบรื่นมีการประสานงานในการปฏิบัติร่วมกับประชาชนได้ดีตลอดจนสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้อย่างตรงจุด

ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ได้รับทราบปัญหาและความต้องการของ

ประชาชนอย่างแท้จริงผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของ องค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค ด้านการให้บริการที่ตรงเวลา ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องและด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า มีประสิทธิภาพในการบริการมากน้อยเพียงใดจากความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ เพื่อนำผลการศึกษาในครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานของหน่วยงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตำบลบางลูกเสือ อำเภอ องครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 3,594 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตำบลบางลูกเสือ อำเภอ องครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 347 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2551 : 22-24)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 1) ด้านเวลา 2) ด้านขั้นตอนการให้บริการ 3) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก มี 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านเวลา 2) ด้านขั้นตอนการให้บริการ 3) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัด นครนายกใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
น้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน

มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรรณสูตร, 2542 : 108)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ วารสาร เอกสารงานวิจัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. หลังจากผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก
2. นำผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นมาสร้างแบบสอบถาม โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดที่กำหนด นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แบบสอบถามในแต่ละข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่าสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป/คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .61-.83 ได้ค่าความเชื่อมั่น .94
6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก
2. แจกแบบสอบถามให้กับประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง
4. เมื่อได้แบบสอบถามกลับมา จำนวน 347 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 % แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

5. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 347 คน พบว่า หญิง จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 ชาย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 และแยกตามอายุ มากที่สุดเป็นอายุ 51-60 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาคือ อายุ 21-30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และน้อยที่สุด คือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 เมื่อแยกตามระดับการศึกษา มากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 เมื่อจำแนกตามสถานภาพและอาชีพ มากที่สุด คือ นักเรียน นักศึกษา จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมา เกษตรกร จำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 23.1 และจำนวนที่น้อยที่สุด คือ แม่บ้าน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านเวลา รองลงมาคือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ด้านเวลา โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การให้บริการเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการให้บริการ ตามลำดับ

2.2 ด้านขั้นตอนการให้บริการ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง รองลงมาคือ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานพร้อมประสานงานในส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (One stop service) ตามลำดับ

2.3 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ รองลงมาคือ การให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับ

2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ รองลงมาคือ ความชัดเจนของป้าย สัญลักษณ์ประชาสัมพันธ์จุดบริการและข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ การอำนวยความสะดวกแก่คนชรา และผู้พิการ เช่น ทางลาดผู้พิการ, ห้องน้ำ ตามลำดับ

3. แนวทางในการส่งเสริมความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ดังนี้

ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของทางองค์การบริหารส่วนตำบล การเพิ่มจุดบริการเสียงตามสายเป็นต้น เพื่อให้ประชาชนในเขตพื้นที่สามารถรับรู้ข่าวสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง ควรลงสำรวจในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อ

ศึกษาปัญหาของประชาชน และความต้องการของประชาชน และเพื่อให้เกิดการพัฒนาในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสืออย่างชัดเจน และควรบอกกล่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบว่า งบประมาณที่ใช้และนำมาบริหารจัดการชุมชน เพื่อการพัฒนา มีขั้นตอนการใช้อย่างไร และสามารถนำมาสนับสนุนกิจกรรมในส่วนใดบ้าง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการงบประมาณต่างๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ มีการให้บริการเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด มีการให้บริการตามลำดับก่อนหลังในการให้บริการ มีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สอดคล้องกับแนวคิดของกุลธนะ ธนาพงศธร (2528 : 303-304) กล่าวว่า หลักการให้บริการที่สำคัญ 5 ประการคือ 1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการ ของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ คือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้ นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่ หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดการให้แก่บุคคลกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ 2. หลักความสม่ำเสมอ คือการให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอมิใช่ทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน 3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดตั้งนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างสม่ำเสมอหน้าและเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มคนใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด 4. หลักความประหยัดค่าใช้จ่ายที่จะต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ 5. หลักความสะดวกบริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติง่าย สะดวก สบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากให้แก่ผู้ให้บริการหรือผู้ให้บริการมากจนเกินไป สอดคล้องกับงานวิจัยของไพวัลย์ ชลาสัย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของพนักงานเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจในการให้บริการของพนักงานเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของธนาธิป สุมาลัย (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอคนที่จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ จำนวนครั้งที่มาใช้บริการ ประเภทของบริการที่มาใช้บริการและความรู้เกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร และ สอดคล้องกับงานวิจัยของทิวา ประสุวรรณ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของพนักงานส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุมากกว่า 40 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้อยู่ระหว่าง 2,500-5,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มชมรมผู้สูงอายุและเป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพชุมชน ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง ในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และมีความพึงพอใจในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

องค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสือ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของทางองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการเพิ่มจุดบริการเสียงตามสาย เพื่อให้ประชาชนในเขตพื้นที่สามารถรับรู้ข่าวสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง และดำเนินการสำรวจเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อศึกษาปัญหาของประชาชน และความต้องการของประชาชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางลูกเสืออย่างทันถ่วงที

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมและการจัดการด้านความรู้ในการให้บริการสาธารณะเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในด้านการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทุกพื้นที่ โดยศึกษาผลจากข้อมูลเชิงลึก และนำผลจากงานวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการบริหารงานให้แก่ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์และการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป
3. ควรศึกษาแนวทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ 4.0 เช่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การปรับเปลี่ยนกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงให้ทันที่

เอกสารอ้างอิง

- กุลธน ธนาพงศธร, (2528). การบริหารงานบุคคล. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เฉลิมพล นครวงศ์. (2547). บทบาทของผู้นำในองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่ากับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห่ม อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น.
- การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิวา ประสุวรรณ. (2547). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของพนักงานส่วนตำบลศึกษาเฉพาะกรณีที่ทำกรองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนาธิป สุมาลัย. (2549). ความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎรเทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2551). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- ประกอบ กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธการพิมพ์.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 7 พ.ศ. 2550. (2550, 18 ธันวาคม). พระราชกฤษฎีกา. เล่มที่ 94 ตอนที่ 109 ก, 8-19.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552. (2537, 2 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 11 ตอนที่ 53 ก, 1-32.
- ไพวัลย์ ชลาลัย. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของพนักงานเทศบาลตำบล คลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่จังหวัดตราด. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. (2550, 24 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่พิเศษ 47 ก, 1-127.

การใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี จังหวัดลพบุรี

THE USE OF SKILLS PACKAGE FOR SINGING PLANG TUB AND PLANG TAO OF MATHAYOMSUKSA 2 STUDENTS OF THE LOPBURI COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

พิมพ์ฉัตรพร ดวงสร้อย¹

Pimchatraporn Duangsoy¹

*Corresponding author Email : pimchatrapornduangsoy@gmail.com

(Received : July 8, 2021 ; Revised : August 5, 2021 ; Accepted : September 15, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชาศิลปศึกษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชาศิลปศึกษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 8 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ แบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test แบบ Dependent)

ผลการศึกษามีดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 85.66/89.22 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์กำหนด 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านความรู้ก่อนการเรียน และหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ตามสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านความรู้ ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนซึ่งไปตามสมมติฐาน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านทักษะก่อนการเรียนและหลังการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านทักษะ ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนซึ่งไปตามสมมติฐาน

¹ครูชำนาญการ วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, Professional Level Teachers., Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

4. ความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ : ชุดฝึกทักษะ, เพลงตับ, เพลงเถา

Abstract

The objectives of the research were: 1.to study the efficiency of the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao of MathayomSuksa 2 students 2.to study the learning achievement before and after using the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao of MathayomSuksa 2 students and 3.to study the students' satisfaction with the use of the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao of MathayomSuksa 2 students. The population used in the study were students in the Thai Music in MathayomSuksa 1-3 students, Semester 1, Academic Year 2010, 20 students. The sample group used in the study were students in the Thai Music in MathayomSuksa 2 students, Semester 1, Academic Year 2010, 8 students were selected by specific selection. The tools used in the research were the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao, Knowledge achievement test, Skill assessment form for singing Plang Tub and Plang Tao, and a satisfaction questionnaire on the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao. The statistics used in the data analysis were mean, standard deviation and t-test (Dependent).

The research findings were as follows:

1. The efficiency of the skills package for for singing Plang Tub and Plang Tao Efficiency (E_1 / E_2) equal to 85.66/89.22 and efficiency above 80/80 threshold.

2. achievement of MathayomSuksa 2 students on pre-learning knowledge and after the study was significantly different. According to statistics at the .05 level. Therefore, it was shown that the learning achievement of MathayomSuksa 2 students in terms of knowledge who studied with the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao after learning was higher than before, which was based on assumptions.

3. The learning achievement of Mathayomsuksa 2 students on pre- and post-study skills, there was a statistically significant difference at the .05 level. Therefore, it was shown that the learning achievement of MathayomSuksa 2 students in terms of skills studied with the skills package for singing Plang Tub and Plang Tao after learning was higher than before, which was based on assumptions.

4. Satisfaction with the MathayomSuksa 2 students' skills package for singing Plang Tub and Plang Tao was at a very good level, which was in accordance with the assumption.

Keywords : Skills Package, Plang Tub, Plang Tao

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะหากสังคมใด ประชากรในสังคมนั้นมีการศึกษาต่ำย่อมส่งผลให้สังคมนั้นขาดความรู้ที่นำไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้ การพัฒนา

การศึกษาเพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้ มีประสิทธิภาพความสามารถที่สูงขึ้น จึงนับเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติ การจัดการศึกษาจึงเป็นไปเพื่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนแต่ละคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ สมดังเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 6 ที่ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 22 ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้อง ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการ จัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 5-13) และตามหมวดที่ 9 ว่าด้วยการเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้ เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มี คุณภาพ มีประสิทธิภาพ และตามมาตรา 65 ระบุไว้ว่า ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ ให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่วนมาตรา 66 ให้ความสำคัญต่อเทคโนโลยีการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเทคโนโลยีทางการศึกษาถือเป็นปัจจัยหลักในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการสอนของครู ในการจัดการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องใช้สื่อที่มีความเหมาะสม เพราะสื่อจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้การสอนมีคุณภาพมากขึ้น ดังนั้น สื่อการสอนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่าง หนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีเข้าใจชัดเจน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้นในเวลาที่จำกัดช่วยให้การ เรียนการสอนง่ายเพราะสื่อสามารถทำสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ทำสิ่งที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ทำสิ่งที่ไม่เคลื่อนไหว ให้เคลื่อนไหว ทำสิ่งที่เล็กให้ใหญ่ขึ้น ทำสิ่งที่ใหญ่ให้เล็กลง และนำสิ่งที่อยู่ไกลมาศึกษาได้ (นิคม ทาแดง, 2545 : 5)

วิทยาลัยนาฏศิลปบุรีรัมย์ ให้มีการเรียนการสอนคีตศิลป์ไทยเป็นวิชาชีพเฉพาะ โดยจัดให้มีการเรียนการ สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1-3) และระดับอุดมศึกษา (ปริญญา ตริ) ในการจัดการเรียนรู้อย่างวิชาชีพคีตศิลป์ไทย 2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกฝนทักษะในการขับร้อง คำศัพท์เฉพาะในการขับร้อง หลักและวิธีการปฏิบัติทักษะด้านการขับร้อง ประวัติความเป็นมาของเพลงตับและเพลง เถาในการจัดการเรียนรู้อย่างวิชาชีพคีตศิลป์ไทย 2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากการสังเกตของผู้ศึกษา พบว่า ผู้เรียนบางส่วนปฏิบัติทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาเป็นไปไม่ได้ข่า เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ผู้เรียนจำเนื้อและทำนองไม่ได้ ไม่ตั้งใจเรียน ขาดการฝึกซ้อมด้วยตนเอง เกิด ความเบื่อหน่าย และเกิดอคติกับการเรียน ในฐานะครูผู้สอนคีตศิลป์ไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงสนใจที่จะศึกษา ค้นคว้าเพื่อหาแนวทางที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้อย่างวิชาชีพคีตศิลป์ไทยของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติ โดยสร้างนวัตกรรมประกอบการเรียนการสอนขึ้น คือ ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างวิชาชีพคีตศิลป์ไทย 2 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ ต่อไปในระดับที่สูงขึ้น และสามารถบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรกำหนดไว้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ค้นพบศักยภาพของตนเองโดยเน้นการปูพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยให้แก่ผู้เรียน และเพิ่มทักษะการฝึก ปฏิบัติให้แก่ผู้เรียนเพื่อใช้เป็นหนึ่งนวัตกรรมการพัฒนาการเรียนรู้อย่างวิชาชีพคีตศิลป์ไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมุติฐานงานวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถาแล้ว หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถาแล้ว หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. มีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชาศิลปศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี จังหวัดลพบุรี จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชาศิลปศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี จังหวัดลพบุรี จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ
4. ความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้
3. แบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้รายปี คำอธิบายรายวิชาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพเฉพาะศิลปศึกษา ช่วงชั้นที่ 3

1.2 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาวิชา เพลงดับและเพลงเถา จากหนังสือต่างๆ

1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

1.4 จัดทำชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ประกอบด้วยเอกสารชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ซีดีเพลงตับและเพลงเถา

1.5 นำชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงต่อเนื้อหาและตรงต่อโครงสร้างจุดประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบของชุดฝึกแต่ละบท ความถูกต้องของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา การวัดผลประเมินด้วยแบบสอบถามแบบตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100) และนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ 4.84 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้เท่ากับ 0.25 จากเกณฑ์การพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 เป็นข้อที่มีความตรงตามเนื้อหาและตรงตามโครงสร้างเหมาะสม ตามเกณฑ์ ดังนี้

คุณภาพ ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คุณภาพ ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คุณภาพ ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คุณภาพ ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คุณภาพ ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.6 ปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดทำรูปเล่มใหม่ให้สมบูรณ์

1.7 ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2553 ก่อนการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ได้แจ้งกำหนดการสอนและแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน โดยผู้ศึกษาสังเกตพฤติกรรมนักเรียน เก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลนักเรียนเป็นระยะ ผู้ศึกษาได้ทดลองหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา จำนวน 3 ครั้ง จากนักเรียนสาขาศิลป์ไทย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนเพลงตับวิวาทพระสมุทร เพลงนกเขาขะแม และเพลงกล่อมมารี เถา แล้วจากวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี จำนวน 4 คน วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย จำนวน 13 คน และวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี จำนวน 13 คน รวม 30 คน ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 3 คน จาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 1 คน ประเมินพฤติกรรม ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและความเหมาะสมของระยะเวลาในการฝึกทักษะการขับร้องระหว่างเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา นำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไขให้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มปานกลาง จำนวน 9 คน จากกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 3 คน ประเมินพฤติกรรมความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและความเหมาะสมของระยะเวลาในการฝึกทักษะการขับร้องระหว่างเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา นำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข ภาษา และเนื้อหาบางส่วนให้เข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้น

ครั้งที่ 3 ทดลองกลุ่มใหญ่ จำนวน 30 คน จากกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน ประเมินพฤติกรรม ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและความเหมาะสมของระยะเวลาในการฝึกทักษะการขับร้องระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา นำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข ภาษาและเนื้อหาบางส่วนให้เข้าใจง่าย และชัดเจนขึ้น

1.8 นำชุดฝึกทักษะการขับร้องที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขอย่างสมบูรณ์แล้วไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับ การปรับปรุง แล้วไปทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553

2.5 นำกระดาษคำตอบของผู้เรียนมาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อละ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และให้คะแนนข้อละ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ทำ และนำคะแนนที่ได้มาหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านหาความยากง่าย อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ และหาความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .71

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

3.2 สร้างแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

3.3 นำแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้อง และนำแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 นำแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553

3.5 ปรับปรุงอีกครั้ง แล้วนำแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา

4.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท ตามเกณฑ์ ดังนี้

คุณภาพ ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คุณภาพ ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คุณภาพ ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คุณภาพ ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คุณภาพ ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจ ต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้อง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เฉลี่ย เท่ากับ 4.4 ปรับปรุงแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา แล้วนำไปทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553

4.4 นำกระดาษคำตอบของนักเรียน มาตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนนระดับความพึงพอใจมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด คือ 5 4 3 2 และ 1 คะแนน ตามลำดับ นำคะแนนของแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา มาหาความเชื่อมั่น ได้เท่ากับ .89

4.6 นำแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และแบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา จำนวน 3 ชั่วโมง
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา จำนวน 96 ชั่วโมง
3. ทำการทดสอบหลังการทดลองสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้แบบประเมินทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา จำนวน 3 ชั่วโมง
4. ตรวจสอบคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ แบบประเมินทักษะการขับร้อง และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา โดยกำหนดตามเกณฑ์ 80/80
2. วิเคราะห์หาความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ โดยใช้ t-test Dependent
3. วิเคราะห์หาความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ โดยใช้ t-test dependent
4. หาความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา โดยใช้ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 85.66/89.22 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านความรู้ก่อนการเรียน และหลังการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ตามสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านความรู้ ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนซึ่งไปตามสมมติฐาน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านทักษะก่อนการเรียนและหลังการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านทักษะ ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนซึ่งไปตามสมมติฐาน
4. ความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ด้านทักษะ และความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา อภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1. จากผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 เนื่องจากชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ได้ผ่านการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม คือ ก่อนสร้างชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ได้ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหาศึกษารายละเอียดมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นให้มีความเหมาะสมกับเวลา และผู้เรียน นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น แบ่งเนื้อหาออกเป็นบทๆ แต่ละ

บทอาจะมีสาระการเรียนรู้จบสมบูรณ์เป็นเรื่องราวๆ ไปโดยเน้นการเรียนรู้เป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มมีจุดประสงค์ไว้ชัดเจน มีกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถซึ่งผู้เรียนจะได้ศึกษาและฝึกทักษะด้วยตนเองทั้งในและนอกห้องเรียนหรือฝึกซ้ำได้ตลอดเวลา ซึ่งผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน คีตศิลป์ไทย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองจึงทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียนรู้และบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ทศนา ขมมณี (2550 : 120) กล่าวว่าผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างตื่นตัว กระฉับกระเฉง กระตือรือร้น หรือให้ความสนใจใส่ใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างจริงจัง กล่าวคือ มีการตื่นตัวทั้งทางร่างกายสติปัญญาอารมณ์ และสังคม วัฒนาพร ระเบียบสุข (2542 : 22-23) กล่าวว่า ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ตั้งตัวตั้งใจ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ การที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ มีบทบาทเป็นผู้กระทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม กระตือรือร้นรวมทั้งเกิดทักษะและพฤติกรรมตามต้องการ และสอดคล้องกับราชินทร์ เรืองรอบ (2552 : ออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย พบว่า ชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. จากผลการศึกษาที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านความรู้ ก่อนการเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นผลมาจากผู้เรียนมีความตั้งใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนเป็นอย่างดี ขยันฝึกปฏิบัติทักษะชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้มีความยืดหยุ่น ผู้เรียนเรียนอย่างอิสระในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียนก็ได้ ผู้เรียนจะได้ศึกษาและฝึกทักษะด้วยตนเองโดยเริ่มจากขั้นตอนที่ง่ายไปหายาก จำนวนและปริมาณแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแต่ละบทมีความเหมาะสมกัน การนำชุดฝึกทักษะมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อดึงดูดความสนใจในการเรียนของผู้เรียนทำให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ ซึ่งสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง มีการเฉลยคำตอบที่ถูกต้องไว้ให้ด้วย การประเมินผลหลังการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน ถ้าไม่ผ่านผลการประเมินตามเกณฑ์จะต้องกลับไปศึกษาชุดฝึกทักษะ อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับพรรณวดี ปามุทา (2551 : 86-87) ที่พบว่า ชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านทักษะ ก่อนการเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาคีตศิลป์ไทย 2 เน้นฝึกทักษะการขับร้องอย่างต่อเนื่อง จากที่ครูผู้สอนจัดทำสื่อการสอนชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงดับและเพลงเถา ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคลทั้งใน และนอกเวลาเรียน ช่วยลดปัญหาผู้เรียนมีความขัดเขินต่อครูผู้สอน ผู้เรียนที่มีทักษะการเรียนรู้สามารถฝึกซ้ำบ่อยๆ หลังจากเรียนในชั้นแล้ว ผู้เรียนยังสามารถฝึกทักษะการขับร้องจากการฟังซีดี สามารถเลือกเพลงสำหรับฝึกได้ตามความสนใจสามารถเทียบเสียง และเลียนเสียงร้องจากซีดีเพลงได้ต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังสามารถบันทึกเสียงเพลงขณะร้องลงในโทรศัพท์มือถือไว้สำหรับฝึก หรือทบทวนได้ตลอดเวลาทุกที่จะฝึกทักษะตลอดทั้งเพลงหรือเฉพาะบางตอนก็ได้ ดังที่พรทิพา แก้วนาง (2552 : ออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออ พบว่า แบบฝึกชุดฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัตราภาพ เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนได้จัดทำชุดฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคนใช้เวลาที่แตกต่างกันไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังเป็นการซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน สอดคล้องกับเรวดี อวยพร (2551 : ออนไลน์) ที่พบว่า ชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ช่วยพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนให้ถูกต้องสวยงาม และมีลีลาในการรำได้ดีขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. จากผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา อยู่ในระดับดีมาก อาจเนื่องจากการเรียนรู้ที่ผ่านมานักเรียนขาดตัวอย่างการร้องเพลงตับและเพลงเถา เพื่อใช้สำหรับฝึกทักษะที่ถูกต้อง แต่เมื่อผู้สอนได้จัดทำชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา เพื่อให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียนรู้ จึงช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองสามารถจำเนื้อร้อง และมีทักษะการร้องเพลงไทยมีความสุขกับการฝึกทักษะอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาจนเป็นที่ยอมรับของครู เพื่อน และผู้พบเห็นมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นจึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้และต้องการใช้ชุดฝึกทักษะแบบนี้อีกดังที่ มาสโลว์ (Maslow, อ้างถึงใน ธกร ยัมโสภา, 2553 : 59) พบว่า ความพึงพอใจจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจที่มีอยู่และสิ่งจูงใจนั้นเกี่ยวข้องกับความต้องการ 5 ประการคือ 1) ความต้องการด้านร่างกาย 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย 3) ความต้องการด้านสังคม 4) ความต้องการฐานะในสังคม 5) ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จและวอลเลอร์สแตน (Wallerstein, 1971 : 112 อ้างถึงใน ถาวร วัฒนกุล, 2548: 31) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สอดคล้องกับสูตราร์ตัน ไผ่พงศาวงศ์ (2543 : 106) พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดความสนใจ และพึงพอใจต่อวิชาที่เรียน และไปสอดคล้องกับความคิดของเรวดี อวยพร (2551 : ออนไลน์) ที่ว่าความคิดเห็นที่มีต่อชุดฝึกทักษะจะอยู่ในระดับดีมาก เมื่อชุดฝึกทักษะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ดังนั้นการใช้ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งด้านความรู้และด้านทักษะ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาด้วย

5. จากผลการนำชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ไปเผยแพร่แก่ครูผู้สอนวิชาศิลปะไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย และวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี แห่งละ 1 ท่าน รวมจำนวน 3 ท่าน ได้ผลสรุปความคิดเห็นต่อชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนได้ทันทีที่ผู้เรียนสงสัย
2. การนำชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา ไปฝึกทักษะการขับร้องด้วยตนเอง นักเรียนต้องเรียนรู้และผ่านการขับร้องที่สาธิตด้วยครูผู้สอนในช่วงเรียนก่อน
3. การใช้สื่อซีดีเพลง สำหรับนักเรียนที่อยู่หอพัก หรือไม่มีเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง ครูผู้สอนอาจจัดหาอุปกรณ์ให้ในขณะทำการทดลอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถาไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่นๆ หรือระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการกระตุ้นให้ผู้สอนสร้างและเผยแพร่ชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงตับและเพลงเถา สำหรับนักเรียนอย่างต่อเนื่องกว้างขวาง
3. ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำสื่อการสอนนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ถาวร วัฒนกุล. (2548). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบประสานห้าแนวคิด (CIPPA Model) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทิตินา แชมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธกร ยิ้มโสภ. (2553). รายงานการใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงแม่บทใหญ่ รายวิชานาฏศิลป์ไทย (ละคร) 2 รหัสวิชา ศ 32204 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยาลัยนาฏศิลป์ชลบุรี.
- นิคม ทาแดง. (2545). เทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยทางการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พรรณวดี ปามุทา. (2551). รายงานผลการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะนาฏศิลป์ เรื่อง ระเบียบร่างกาย นมัสการพระพุทธบาท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มมท.
- พรทิพา แก้วนาง. (2552). รายงานผลการศึกษาการพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้แบบฝึกชุดฝึกทักษะ. [Online]. Available : <http://www.bmasmartschool.com>. [2554, ธันวาคม 22].
- ราชนิทร์ เรืองรอบ. (2552). ศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย โดยใช้วิธีทัศน์ เรื่อง การบรรเลงวงเครื่องสาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) โรงเรียนแสงทองพืชมงคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. [Online]. Available : <http://www.kroobannok.com>. [2554, มีนาคม 12].
- เรวดี อวยพร. (2551). รายงานการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องระบำดับจาก โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สารนาฏศิลป์ โรงเรียนเทศบาลบ้านย่านยาว เทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. [Online]. Available : <http://www.kroobannok.com>. [2553, กุมภาพันธ์ 12].
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท แอล ที เพรส จำกัด.
- สุดารัตน์ ไผ่พงสาวงค์. (2543). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA MODEL เรื่อง เส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

**ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)
ต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
EFFECTS OF CORONA VIRUS SPREADING ON
THE MILITARY GOVERNMENT OFFICE, CHAKRABONGSE FORT,
MUANG DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE**

ณัฐวงศ์ เรืองโรจน์¹, ทิพา อักษรพันธ์², ธนภัทร หงษ์สกุล³, พงศกร ชื่นชม⁴, พีรพันธ์ คงเดช⁵, และสำราญ ศรีคำมูล⁶
Nutthawong Ruengroj¹, Tiwa Aksongpan², Thanaphat Hongsakul³, Phongsakon Chuenchom⁴,
Peerapan Kongdech⁵, and Samran Srikammul⁶

*Corresponding author Email : nutthawongmbu@gmail.com

(Received : July 10, 2021 ; Revised : August 9, 2021 ; Accepted : September 12, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี และ 2) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ประชากร ได้แก่ บุคคลที่อาศัยอยู่ในค่ายจักรพงษ์ ประกอบด้วย พลทหาร 300 นาย นายทหารชั้นประทวน ช./ญ. 250 นาย นายทหารสัญญาบัตร ช./ญ. 50 นาย แม่บ้าน 70 คน เด็ก ช./ญ. 80 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 750 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลที่อาศัยอยู่ในค่ายจักรพงษ์ ประกอบด้วย พลทหาร 169 นาย นายทหารชั้นประทวน ช./ญ. 152 นาย นายทหารสัญญาบัตร ช./ญ. 44 นาย แม่บ้าน 59 คน เด็ก ช./ญ. 66 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 490 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จของ Krejcie and Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.488 ถึง 0.865 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลกระทบระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีผลกระทบสูงสุด คือ ด้านผลกระทบทางสังคม รองลงมาคือ ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

1.1 ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีผลกระทบอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีผลกระทบสูงสุด คือ การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้หนี้สินของครัวเรือนท่านเพิ่มขึ้น รองลงมาคือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้สถานภาพทางการเงินของครัวเรือนไม่มั่นคง และการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ความอยู่ของครัวเรือนแย่ลง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีผลกระทบต่ำสุดคือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้การออมของครัวเรือนท่านลดลง

¹⁻⁵ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการปกครอง, Students., Program in Political Science (Government), Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

⁶ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Asst.Prof. Dr., Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

1.2 ด้านผลกระทบทางสังคม โดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก 11 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่มีผลกระทบสูงสุด คือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้กิจกรรมสันทนาการนอกบ้านเช่น การออกกำลังกายในที่สาธารณะเป็นไปด้วยความลำบากและต้องระมัดระวังมากยิ่งขึ้น รองลงมาคือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมมากขึ้น และตามลำดับส่วนข้อที่มีผลกระทบต่ำสุด คือ การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี คือ ควรมีมาตรการรณรงค์ สร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 การป้องกัน การรักษาอย่างถูกวิธี เริ่มจากแบบรักษาด้วยตนเองจนถึงการพบแพทย์ ควรมีมาตรการรณรงค์ การแยกประเภทของอาการป่วยระหว่างไข้หวัดใหญ่ แบบธรรมดา และผู้ที่ได้รับเชื้อโควิด-19 ให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจให้มากที่สุดเพื่อการป้องกันและรักษาอย่างถูกวิธีและทางหน่วยงานของรัฐบาล ควรศึกษาสมุนไพรไทยอย่างจริงจัง เพื่อประหยังบประมาณอีกทาง ซึ่งเป็นพืชที่สามารถหาได้ง่ายสามารถเข้าถึงคนที่มีรายได้น้อยและง่ายต่อการหาการรักษา

คำสำคัญ : ผลกระทบ, การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา, ค่ายจักรพงษ์

Abstract

This research were aimed 1) to study about the effects of the spread of Corona Virus on the Military Government Office, Chakrabongse Fort, Muang Prachinburi District, Prachinburi Province, 2) to study about suggestions on the effects of the spread of Corona Virus on the Military Government Office, Chakrabongse Fort, Muang Prachinburi District, Prachinburi Province. The population used in the research were 750 respondents which were 300 soldiers, 250 male/female noncommissioned officers, 50 male/female commissioned officers, 70 janitors, and 80 male/female children. The research sample consisted of 490 respondents which were 169 soldiers, 152 male/ female noncommissioned officers, 44 male/ female commissioned officers, 59 janitors, and 66 male/ female children. Krejcie and Morgan table formula was used for the sample size. The research instrument was 20 items of 5-Likert Rating Scale questionnaire in 5 levels. The Discrimination Value (r) was ranking from 0.488 to 0.865. The Reliability value using Cronbach's alpha coefficient in which the whole level of the Reliability value was 0.95. The statistics used to analyze the data were Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation.

The research finding were as follows :

1. The effects of the spread of Corona Virus on the Military Government Office, Chakrabongse Fort, Muang Prachinburi District, Prachinburi Province overall there was a high level of the effect. When considering into each aspect, it was affected in all aspects in a high level. The aspect which received the highest level of effect was 'the effect on the Social' which was followed by the aspect of 'the effect on the Economic', respectively. When considering into each aspect, the results were;

1.1 The effect on the economic overall showed an effect in a high level. When considering into each item, there were a high level of the effect in all items. The item which received the highest level of the effect was the item of 'The Spread of Coronavirus 2019 in which it added the household

debts', which was followed by the item of 'The Spread of Coronavirus 2019 makes the household financial status unstable and Coronavirus 2019 worsens the living in household', respectively. The item which received the lowest level of the effect was the item of 'The Spread of Coronavirus 2019 reduces the household saving rate'.

1.2 In the aspect of the effect on the Social, overall there was a high level of effect. When considering into each item, there were 11 items which received a high level, while there were 2 items which received a moderate level. The item which received the highest score was 'The Spread of Coronavirus 2019 makes some difficulty to outdoor recreational activities, for example, doing exercise in a public place was difficult and people were needed to be more careful', which was followed by the aspect of 'The Spread of Coronavirus 2019 was more problematic in living in a social, respectively. The item which received the lowest score was 'The Spread of Coronavirus 2019 develops the relationship with other family members.'

2. The suggestions on the effects of the spread of Corona Virus on the Military Government Office, Chakrabongse Fort, Muang Prachinburi District, Prachinburi Province was to set a campaign on building correct knowledge and understanding about the Spread, the correct ways of treatment of Coronavirus 2019 by starting from self-treatment to the treatment from doctors. There should be a campaign on categorizing COVID-19 patients, separating them from Influenza and COVID-19 in order for the people to have as much as knowledge and understanding to prevent and cure in a correct way. Moreover, there should be a serious study about Thai herbs in a government office to be another way to save budgets in which the herb is easily accessible which was accessed by people with low income and was easily accessible to cure the patients.

Keywords : Effects, Corona Virus Spreading, Chakrabongse Fort

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยพบการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) โดยพบผู้ติดเชื้อคนแรก คือ นักท่องเที่ยวหญิงชาวจีนจากเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ชี้แจงว่า กรมควบคุมโรคได้จัดตั้งทีมคัดกรองผู้ที่เข้าสู่ประเทศไทย ปลายเดือนธันวาคม 2562 ในจุดสำคัญ เช่น สนามบิน ท่าเรือ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการเฝ้าระวัง ค้นหาผู้ป่วยโรคปอดอักเสบจากเชื้อไวรัสที่มาจากต่างประเทศ ต่อมาสถานการณ์การแพร่ระบาดได้ขยายเป็นวงกว้างเกินการควบคุม รัฐบาลจึงประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เนื่องจากเป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งต้องใช้มาตรการที่เข้มงวด และเร่งด่วน เพื่อให้การประสานงานในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 (1) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 พิจารณาสั่งปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคเป็นการชั่วคราว เช่น สถานบันเทิง ผับ สถานบริการ และสปา ฯลฯ ทั้งการปิดช่องทางการเข้าสู่ราชอาณาจักร รวมทั้งห้ามมิให้มีการชุมนุม หรือการทำกิจกรรม ในสถานที่แออัด อีกทั้งห้ามบุคคลใดที่ต่างประเทศออกนอกเคสสถาน (เคอร์ฟิว) ระหว่างเวลา 22.00-04.00 น. และมีประกาศหลายฉบับอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบโดยตรงต่อชุมชนและพื้นที่เศรษฐกิจ ที่สำคัญ เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม สถานบันเทิง เป็นต้น (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) จากข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (2563) ดังกล่าว

ทำให้กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นพื้นที่ศูนย์กลางสำคัญทางเศรษฐกิจ การคมนาคม การท่องเที่ยว และมีความหนาแน่นของประชากรสูง ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 (1) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และข้อกำหนดนั้น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร จึงจัดทำประกาศ เรื่อง สั่งปิดสถานที่เป็นการชั่วคราวหลายฉบับอย่างต่อเนื่อง เพื่อสั่งปิดสถานที่ในพื้นที่เสี่ยงต่อการติดต่อโรค เป็นการชั่วคราว รวมทั้งควบคุมในพื้นที่ถนนข้าวสารซึ่งถูกจัดอยู่ในสถานที่ที่ผู้คนไม่ได้มาชุมนุมเป็นกิจวัตร แต่มีการทำกิจกรรมที่มีการเบียดเสียดใกล้ชิด เสี่ยงต่อการติดเชื้อจากการสัมผัส หรือใช้สิ่งของร่วมกันได้ง่าย (กรุงเทพมหานคร, 2563)

สัญญาณเตือนการระบาดของไวรัสโควิด-19 ระลอก 3 ที่กลายพันธุ์ในรอบนี้ถือว่าหนักและรุนแรงมากกว่าเดิม ติดง่ายกว่ารอบแรก รอบสองหลายเท่า ส่งผลให้จำนวนยอดผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และลุกลามไปทั่วทุกจังหวัดกระจายทุกกลุ่ม ทุกวัย ทั้งเด็ก วัยรุ่นหนุ่มสาว จนถึงผู้สูงอายุ ส่อทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนอยู่ในขั้นวิกฤติ เพราะตัวเลขยอดผู้ติดเชื้อเฉลี่ย 1,400-1,500 คนทุกวัน และไม่มีแนวโน้มจะหยุดลงทำให้สถานการณ์ในประเทศอยู่ในขั้นเสี่ยง และวิกฤติสูงสุด หากรัฐบาลยังปรับคิดแผนรับมือไม่ทัน เพราะ "ซูเปอร์สเปรดเดอร์" รอบนี้เกิดจากสถาบันบันเทิงเช่นเคย โดยผู้นำเชื้อมาจากชนชั้นนำ สังคมไฮโซ จากแหล่งเที่ยว ผับ บาร์ ค็อกเทลเลานจ์ แล้วมาช่วยคนจน คนทำมาหากิน หาเช้ากินค่ำ ได้รับผลกระทบไปเต็มๆ แถมถูกซ้ำเติมด้วยพิษเศรษฐกิจในช่วงขาลงเพราะนับตั้งแต่สามมวylumphini ตลาดกลางกุ้ง สมุทรสาคร จนมาบ่อนระยอง ล่าสุดสถาบันบันเทิงคริสตัล ทองหล่อ เอกมัย และรัชดา ปาร์ตี้เก็ต ผับเชียงใหม่ ผลพวงจากประมาทการดก ไม่กวดขัน จนทำให้เกิดผู้ติดเชื้อลุกลามรวดเร็ว และขยายวงกว้าง แม้รัฐบาลกระทรวงสาธารณสุข มีแผนการฉีดวัคซีนให้แก่ประชาชน แต่นั่นก็ยังไม่ทั่วถึง และไม่รู้ว่าวัดขึ้นที่นำเข้ามาป้องกันได้ผลหรือไม่ ส่อทำให้ทุกคนอยู่ในภาวะเสี่ยง (ไทยรัฐออนไลน์, 2564) ซึ่งการระบาดระลอกใหม่ของโควิด-19 ที่เริ่มมาตั้งแต่เดือนธันวาคมปีที่แล้ว ก่อให้เกิดความกังวลกับประชาชนไทยอีกครั้งหนึ่ง ทั้งความกังวลจากการติดโรคและความกังวลจากผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่จะตามมา อย่างไรก็ตาม การระบาดระลอกใหม่มีความต่างในหลายด้านจากระลอกแรก เริ่มจากจำนวนผู้ติดเชื้อมีจำนวนมากกว่า กระจายไปหลายจังหวัดกว่า แต่ด้านมาตรการจำกัดการระบาดกลับมีความเข้มงวดน้อยกว่าทั้งในแง่จำนวนมาตรการและขนาดของพื้นที่ควบคุม และคาดว่าอาจจะผ่อนคลายเป็นเร็วว่าอีกทั้งประชาชนน่าจะเริ่มคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตอยู่กับการระบาดที่มีผู้ติดเชื้ออยู่ระดับหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเป็นศูนย์เลยเหมือนเช่นการควบคุมในระลอกแรก ซึ่งคาดจะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากอยู่แล้วเพราะการระบาดระลอกใหม่มีแหล่งที่มาจากแรงงานต่างชาติดังที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยและมีการเดินทางไปมาระหว่างประเทศไทยและประเทศตนเองเช่นพม่า และนำเชื้อเข้ามาประเทศไทย และมีความยากลำบากในการตรวจสอบและคุมเข้มเพราะไม่สามารถป้องกันด้านชายแดนธรรมชาติได้ทั้งหมด (จะเห็นได้ว่าจนถึงปัจจุบัน ก็ยังมีการระบาดในกลุ่มแรงงานต่างชาติดังที่) อีกทั้งพวกเขามีจำนวนมากและอยู่กันอย่างแออัด เพิ่มโอกาสแพร่เชื้อระหว่างกันเองและไปสู่คนไทย ทำให้คาดว่า การระบาดระลอกสองคงไม่หมดไปอย่างรวดเร็วเหมือนรอบแรก ผลจากการระบาดที่น่าจะลากยาวนี้จะทำให้ยังต้องมีมาตรการควบคุมต่อเนื่อง แต่จะไม่คุมเข้มอย่างรอบที่แล้วและส่งผลให้ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมเบาบางกว่า (เห็นได้จากมาตรการเยียวยาของรัฐบาล มีขนาดเล็กกว่าระลอกแรกพอควร) อีกทั้งเศรษฐกิจภายนอกประเทศก็มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นแสดงให้เห็นในตัวเลขการส่งออกที่ค่อนข้างดีตั้งแต่เดือนธันวาคมที่ผ่านมา ดังนั้น ผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคจึงน่าจะน้อยกว่าระลอกแรกค่อนข้างมาก (สมชัย จิตสุชน, 2564 : ออนไลน์)

ดังนั้น การกลับมาระบาดรอบนี้จึงน่าเป็นห่วง เพราะเชื้อที่สายพันธุ์ใหม่แพร่ได้ง่าย ลุกลามได้ไว จนทำให้ตัวเลขผู้ป่วยติดเชื้อพุ่งสูง และส่งผลให้ยอดสะสมทั่วประเทศใกล้แตะ 5 หมื่นรายแล้ว ขณะที่หน่วยงานความมั่นคงอย่าง กระทรวงกลาโหม กองทัพ ตำรวจ พบว่ามีข้าราชการติดเชื้อโควิด-19 จำนวนมาก และเชื้อได้แพร่กระจายไปยังหลายหน่วย หลายคนที่ไม่รู้ตัวเองติดเชื้อ ทำให้เพื่อนร่วมงานต้องกลายเป็นผู้สัมผัสเสี่ยงสูง หลายหน่วยกำลังพลต้องถูกกักตัว นำเข้าคัดกรอง จนเกิดความระส่ำในหน่วยทหารเมื่อมีคนทำงานไม่เพียงพอ กระทั่ง พล.อ.ณรงค์พันธ์ จิตต์

แก้วแท้ ผบ.ทบ. พล.ร.อ.ชาติชาย ศรีวรขาน ผบ.ทร. และนายทหารระดับสูง ผู้บังคับบัญชา จนถึงกำลังพลหลายราย ต้องกักตัว เพราะเหตุสัมผัส หรือร่วมงานกับผู้ติดเชื้อโควิดก่อนหน้านี้ (ไทยรัฐออนไลน์, 2564) ล่าสุดกองทัพ ต้องประกาศกฎเหล็กเพื่อป้องกันการระบาดในกำลังพลด้วยกัน โดยให้ยึดถืออย่างเคร่งครัด และปฏิบัติตามระเบียบที่ได้มอบย้ำเป็นนโยบาย เพื่อความปลอดภัยต่อตัวท่านและหน่วยงาน รวมถึงครอบครัว โดยให้ยึด "มาตรการพิทักษ์พล" กำลังพลต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 โดยกำชับเรื่องการบันทึก รายงานข้อมูลของหน่วยทหาร กำลังพล และครอบครัว เมื่อมีภาวะเสี่ยงต่อการติดเชื้อ นำไปสู่การประเมินและการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันและสร้างความปลอดภัยให้กับส่วนรวม ตลอดจนได้เน้นย้ำกำลังพลและครอบครัวที่มีความจำเป็นต้องตรวจคัดกรองโรคโควิด-19 ขอให้เข้ารับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสังกัดกองทัพ เพื่อลดภาระงานของหน่วยงานสาธารณสุข และเพื่อให้โรงพยาบาลรัฐสามารถรองรับผู้ที่มีความเสี่ยง หรือผู้ติดเชื้อที่เป็นพลเรือนได้อย่างเต็มที่ และหลังพบว่ามีกำลังพล ทบ.หลายหน่วยติดโควิด จนนำมาสู่การกักตัวผู้บังคับบัญชา จนถึงกำลังพลระดับปฏิบัติงาน พล.อ.ณรงค์พันธ์ จึงต้องสั่งการให้มีการตรวจคัดกรองนักเรียนทหารหลังลาพัก หรือกลับเข้าโรงเรียน เช่น นักเรียนนายร้อย นักเรียนนายสิบทหารบก ที่จะกลับเข้าโรงเรียนหลังปิดเทอมในสัปดาห์นี้ ส่วนทหารกองประจำการให้งดลาพักเพื่อลดการเดินทาง และเป็นการเตรียมกำลังให้พร้อม สำหรับทหารกองประจำการที่จะปลดประจำการใน 30 เมษายนนี้ หน่วยทหารจะดำเนินการคัดกรองให้เกิดความปลอดภัยจากการติดเชื้อก่อนปลดประจำการ รวมทั้งมาตรการเตรียมรับทหารใหม่ในเดือนพฤษภาคม นอกจากนี้มอบหมายให้ ศบค. ทบ. และกรมแพทย์ทหารบก ร่วมกันตรวจสอบอาคารสถานที่ในหน่วยทหารที่เหมาะสมใน กทม. และบางจังหวัด เตรียมสำรองการจัดตั้งเป็นโรงพยาบาลสนามเพิ่มเติม หากมีความจำเป็นและสถานการณ์โควิดมีความรุนแรงขึ้น (ไทยรัฐออนไลน์, 2564) โดยมทบ.12 ห่วงใยประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤติ โควิด-19 จัดเจ้าหน้าที่ทหาร จาก ศผ.นศท.มทบ.12 Army Delivery นำข้าวสารและเครื่องบริโภคไปมอบให้ ปชช. เพื่อบรรเทาทุกข์ในช่วงนี้ วันที่ 8 พ.ค.63 มทบ.12 จัด Army Delivery โดยจัดเจ้าหน้าที่จาก ศผ.นศท.มทบ.12 นำข้าวสารและเครื่องบริโภคไปมอบให้ประชาชนที่มีฐานะยากจนและได้รับความลำบาก ตลอดจนจัดเจ้าหน้าที่จาก รพ.ค่ายจักรพงษ์ ไปตรวจ และให้คำแนะนำด้านสุขภาพแก่ประชาชนในพื้นที่ชุมชนบ้านกลางเหนือ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี โดยชุมชนดังกล่าวเป็นชุมชนรอบค่ายจักรพงษ์ มี 107 ครัวเรือน ประชากรประมาณ 300 คน มีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน จำนวน 6 คน ซึ่ง มทบ.12 จะประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้าให้ความช่วยเหลือต่อไป ซึ่งผลการปฏิบัติสามารถทำให้ประชาชนมีความสุข ดีใจและซาบซึ้งในน้ำใจของทหารและขอบคุณทหารที่เป็นที่พึ่งของประชาชน (ไทยรัฐออนไลน์, 2563)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ด้วยสถานการณ์และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ในช่วงที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทั้งนี้ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อพยาบาล และบุคลากรด้านสุขภาพในการดูแลสุขภาพของประชาชน และหน่วยงานราชการทหาร เพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 และเป็นข้อมูลให้ทีมสุขภาพ สามารถเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในการดูแลสุขภาพของประชาชนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คนบุคคลที่อาศัยอยู่ในค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วยพลทหาร 300 นาย นายทหารชั้นประทวน ช./ญ. 250 นาย นายทหารสัญญาบัตร ช./ญ. 50 นาย แม่บ้าน 70 คน เด็ก ช./ญ. 80 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 750 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พลทหาร 169 นาย นายทหารชั้นประทวน ช./ญ. 152 นาย นายทหารสัญญาบัตร ช./ญ. 44 นาย แม่บ้าน 59 คน เด็ก ช./ญ. 66 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 490 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2551 : 22-24)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อบุคคล มุ่งศึกษา 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ 2. ผลกระทบทางสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวติดเชื้อโควิด19 หรือไม่

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี มี 2 ด้าน ประกอบด้วย 1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ 2. ผลกระทบทางสังคม รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ

ตอนที่ 3 ตอนที่ 3 แบบคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
น้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มาก มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มากที่สุด มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรรณสูตร, 2542 : 108)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ วารสาร เอกสารงานวิจัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษา ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

2. นำผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดที่กำหนด นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แบบสอบถามในแต่ละข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่าสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป/คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .488-865 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บัญชาการในค่ายจักรพงษ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้ศึกษานำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้ศึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบในการตอบแบบสอบถาม และเข้าใจตรงประเด็น โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนภายใน 1 สัปดาห์

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อเตรียมพร้อมในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชาย จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 เป็นหญิง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 แยกตามอายุ 15-24 ปี จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 อายุ 35-44 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 อายุ 25-34 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 อายุ และอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 แยกตามวุฒิการศึกษา เป็นต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 397 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 ปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และแยกตามครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวติดเชื้อโควิด 19 หรือไม่ ครอบครัวที่ไม่มีเชื้อโควิด จำนวน 444 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 ครอบครัวที่มีเชื้อโควิด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และครอบครัวที่ไม่ทราบว่ามีเชื้อโควิด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

2. ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง

จังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลกระทบระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีผลกระทบสูงสุด คือ ด้านผลกระทบทางสังคม รองลงมาคือ ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

2.1 ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีผลกระทบอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีผลกระทบสูงสุด คือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้หนี้สินของครัวเรือนท่านเพิ่มขึ้น รองลงมาคือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้สถาน ภาพทางการเงินของครัวเรือนไม่มั่นคง และการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ความอยู่ของครัวเรือนแย่ลง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีผลกระทบต่ำสุด คือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้การออมของครัวเรือนท่านลดลง

2.2 ด้านผลกระทบทางสังคม โดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก 11 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่มีผลกระทบสูงสุด คือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้กิจกรรมสันทนาการนอกบ้านเช่น การออกกำลังกายในที่สาธารณะเป็นไปด้วยความลำบากและต้องระมัดระวังมากยิ่งขึ้น รองลงมาคือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมมากขึ้น และ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีผลกระทบต่ำสุด คือการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดีขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี คือ ควรมีมาตรการรณรงค์ สร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 การป้องกัน การรักษาอย่างถูกวิธี เริ่มจากแบบรักษาด้วยตนเองจนถึงการพบแพทย์ ควรมีมาตรการรณรงค์ การแยกประเภทของอาการป่วยระหว่างไข้หวัดใหญ่ แบบธรรมดา และผู้ที่ได้รับเชื้อโควิด 19 ให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจให้มากที่สุด เพื่อการป้องกัน และรักษาอย่างถูกวิธี และทางหน่วยงานของรัฐบาล ควรศึกษาสมุนไพรไทยอย่างจริงจัง เพื่อประหยดงบประมาณอีกทาง ซึ่งเป็นพืชที่สามารถหาได้ง่ายสามารถเข้าถึงคนที่มีรายได้น้อย และง่ายต่อการหาการรักษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค่ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลกระทบระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีผลกระทบสูงสุด คือ ด้านผลกระทบทางสังคม รองลงมาคือ ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Coibion, Gorodnichenko, and Weber (2020) ศึกษาฐานข้อมูลของ Nielsen Homescan ซึ่งได้จากการสำรวจครัวเรือนในสหรัฐอเมริกา พบว่า การแพร่ระบาดของโรคไวรัสส่งผลกระทบต่ออัตราการว่างงานในสหรัฐสูงกว่าตัวเลขทางการของการยื่นขอเงินช่วยเหลือผู้ว่างงาน เนื่องจากแรงงานที่ตกงานส่วนหนึ่งไม่ถูกนับว่าอยู่ในตลาดแรงงานเพราะไม่ได้กำลังมองหาใหม่ในระยะเวลาสั้น ดังนั้น ตัวเลขสถิติอัตราการว่างงานจะเพิ่มขึ้นแค่เพียงราวๆ ร้อยละ 2 แม้ว่าในความเป็นจริงแรงงานกว่าร้อยละ 7 ออกจากตลาดแรงงานที่ตกงานส่วนหนึ่งไม่ถูกนับว่าอยู่ในตลาดแรงงานเพราะไม่ได้กำลังมองหาใหม่ในระยะเวลาสั้น ดังนั้น ตัวเลขสถิติอัตราการว่างงานจะเพิ่มขึ้นแค่เพียงราวๆ ร้อยละ 2 แม้ว่าในความเป็นจริงแรงงานกว่าร้อยละ 7 ออกจากตลาดแรงงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกิริยา กุลกลการ และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของ COVID-19 ต่อการส่งเสริมการมีงานทำ ผลการวิจัยพบว่า การจ้างงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลงทั่วโลกอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากมาตรการการจำกัดการเดินทางและกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะที่ทางด้านประเทศไทย ธนาคารโลกได้คาดการณ์ว่าแนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ในปี 2563 ของประเทศไทยจะปรับตัวลดลง ร้อยละ 5 ซึ่งเป็นการ

ปรับตัวลดลงอย่างมากจากการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ในเดือนมกราคม ปี 2563 ที่ร้อยละ 2.7 และเป็นอัตราที่มีการหดตัวมากที่สุด ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก ขณะที่ตลาดแรงงานเริ่มได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 อย่างชัดเจนในไตรมาสที่ 2 ของปี 2563 จากจำนวนผู้ว่างงานในเดือนกรกฎาคม ปรับตัวเพิ่มสูงถึงร้อยละ 2 (7.45 แสนคน) เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน โดยแรงงานภาคบริการเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบเป็นวงกว้างมากที่สุด จากทั้ง 3 กลุ่ม (ภาคเกษตร ภาคการผลิต ภาคบริการ) โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น บริการพักรม ร้านอาหาร ขนส่งสาธารณะ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในบางธุรกิจได้รับผลทางด้านบวกจากการระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้บางธุรกิจมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด เช่น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรค ได้แก่ ธุรกิจการผลิตสินค้าจำพวกถุงมือยาง ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขายของทางออนไลน์ (E-commerce) ธุรกิจขนส่งสินค้าและอาหาร เป็นต้น ซึ่งสะท้อนไปถึงแนวโน้มอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต ซึ่งต้องการอาชีพที่มีลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และทักษะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับออนไลน์มากขึ้นในอนาคต และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา รุ่งรัตน์ และคณะ (2563) ได้ศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองยะลา จังหวัดยะลา ผลการวิจัย พบว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการปรับตัวโดยการสวมหน้ากากอนามัยเพื่อไม่ให้รับเชื้อโควิด-19 ล้างมือด้วยสบู่ก่อนและหลังปรุงอาหารพกแอลกอฮอล์เจลบางครั้ง และเว้นระยะ เพื่อลดระยะเวลาการอยู่ในพื้นที่สาธารณะ แต่เห็นว่าวิธีดังกล่าวช่วยลดโอกาสการระบาดของโรคโควิด-19 ได้ปานกลาง และยังไม่เชื่อมั่นในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุข แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยการช่วยเหลือเงินเยียวยา การส่งเสริมสร้างอาชีพการใช้มาตรการช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าครองชีพ แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบทางสังคมทั้งแนวทางดูแลด้วยตัวประชาชนเอง ได้แก่ การดูแลสุขภาพ ลดการพบปะในสถานที่สาธารณะทุกคนในสังคมต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน ส่วนแนวทางการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนโดยภาครัฐได้แก่ การแจกหน้ากากอนามัยให้ทั่วถึง ส่งเสริมให้คนในชุมชนหันมาออกกำลังกาย การประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลการปฏิบัติเพื่อตนเอง การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาโรคและปรับปรุงเรื่องการรักษาทางการแพทย์ ทั้งนี้เนื่องมาจากเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นเชื้อไวรัสที่แพร่กระจายได้รวดเร็ว เป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ หรือบางคนอาจเสียชีวิตได้ ดังนั้น จึงส่งผลกระทบทั้งระบบของการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น บริการพักรม ร้านอาหาร ขนส่งสาธารณะ สถานศึกษา เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง (2563) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ที่ยังไม่มียารักษาและมีความรุนแรงอาจ ถึงขั้นเสียชีวิต ได้ทวีความรุนแรงส่งผลกระทบต่อทั่วโลก นับเป็นการแพร่ระบาดที่มีความรุนแรงมากที่สุดในรอบ 100 ปี รัฐบาลมีความจำเป็นต้องมีมาตรการดูแลสุขภาพของประชาชนพร้อมกับการ ควบคุมการแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หลายประเทศรวมถึงในประเทศไทย ได้นำมาตรการเข้มงวดมาก คือมาตรการปิดเมือง (lockdown) มาใช้ควบคุมการระบาดของโรค ในช่วงที่มีการระบาดเริ่มสูงขึ้นในประเทศช่วงปลายเดือนมีนาคม รัฐบาลจึงออกมาตรการการควบคุม การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 โดยมีการสั่งปิดบางสถานที่เป็นการชั่วคราว เช่น ห้างสรรพสินค้า การระงับการให้บริการของสถานบริการต่างๆ รวมทั้งมีการปิดสถานศึกษา มีการงดกิจกรรม อาทิ การแข่งขันกีฬา งานบันเทิง งานอบรมสัมมนา การแสดงสินค้า การเดินทางข้ามจังหวัดและประเทศ เป็นต้น ส่งผลให้ภาคธุรกิจ ภาคการผลิต ภาคบริการ ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ทำให้ธุรกิจจำนวนมากน้อยไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ อุปสงค์ภายในประเทศทั้งการลงทุนและการบริโภค ภาคเอกชนหดตัวลง จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ลดลง เศรษฐกิจโลกเกิดการถดถอยและชะลอ ตัวลง นอกจากนี้ ภาคการอุตสาหกรรม เกิดการชะงักในห่วงโซ่การผลิตและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศหยุดชะงัก หายที่สุดผู้ประกอบการขาดรายได้ ขาดสภาพคล่อง มีความเสี่ยงถึงขั้นปิดกิจการ ความเสียหายที่เกิดกับภาคธุรกิจภาคเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อธุรกิจและผู้ใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก ประชาชนมีรายได้น้อยลงและต้องเผชิญความเสี่ยง

อาจถูกเลิกจ้างงาน จำนวนหลายล้านคน

อย่างไรก็ตาม จากมาตรการต่างๆ ของภาครัฐและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบันที่มีแนวโน้มคลี่คลายลง สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค กระทรวงการคลัง ได้เปิดเผยรายงานดัชนีความเชื่อมั่นอนาคตเศรษฐกิจภูมิภาค (ดัชนี RSI) ประจำเดือนสิงหาคม 2563 ซึ่งดัชนี RSI เป็นการประมวลผลข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจราย จังหวัด จากสำนักงานคลังจังหวัด 76 จังหวัดทั่วประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นอนาคตเศรษฐกิจภูมิภาค พบว่า “ดัชนี RSI เดือนสิงหาคม 2563 ขึ้นแนวโน้มความเชื่อมั่นอนาคตเศรษฐกิจไทยที่ดีขึ้นในหลายภูมิภาค อาทิ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเกษตรกรรมและ ภาคบริการ อนาคตเศรษฐกิจไทยที่ดีขึ้นในหลายภูมิภาค อย่างไรก็ตาม ดัชนีแนวโน้มรายภาคการ ลงทุนของภาคตะวันตก และภาคบริการของ กทม. และปริมณฑล ยังชะลอตัวอยู่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ค้ายจักรพงษ์ ควรพิจารณาการรณรงค์อย่างเข้มงวด ตลอดจนสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของคนที่อยู่ในค่าย มีการป้องกันและรักษาอย่างถูกวิธี เริ่มต้นจากแบบรักษาด้วยตนเอง จนกระทั่งการพบแพทย์ และควรรักษาสมุนไพรรักษาอย่างจริงจัง เพื่อเป็นทางเลือกในการป้องกันและรักษา เพราะเป็นพืชที่สามารถหาได้ง่ายและเข้าถึงคนที่มีรายได้น้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค้ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี เชิงคุณภาพแบบเจาะลึก เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่อไป
2. ควรศึกษาผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานในสถาบันอื่นๆ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาต่อหน่วยงานราชการทหาร ค้ายจักรพงษ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี และในจังหวัดอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงสาธารณสุข. (2563). รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ฉบับที่ 147.

[Online]. Available : <https://www.cdd.go.th/wpcontent/uploads/sites/110/2020/06/147-290563.pdf>. [2563, มีนาคม 1].

กระทรวงการคลัง. (2563). ดัชนีความเชื่อมั่นอนาคตเศรษฐกิจภูมิภาค (Thailand Regional Economic Sentiment Index: RSI). ประจำเดือนสิงหาคม 2563. ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 91/2563 วันที่ 28 สิงหาคม 2563.

กิริยา กุลกลการ และคณะ. (2563). ผลกระทบของ COVID-19 ต่อการส่งเสริมการมีงานทำ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร. (2563). ประกาศสำนักงานเขตพระนคร เรื่อง มาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). ประกาศลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2563.

กรุงเทพฯ : สำนักงานเขตพระนคร.

ไทยรัฐออนไลน์. (2563). มทบ.12 จัด Army Delivery นำข้าวสารสิ่งของช่วยเหลือ ปชช. สู้ภัย โควิด. ออนไลน์.

[Online]. Available : <https://www.thairath.co.th/news/local/central/1839734>.

[2563, พฤษภาคม 8].

_____. (2564). โควิดมรณะเขย่ากองทัพ ระบาดหน่วยทหาร เหล่าทัพงดกฎเหล็กรับมือ.

[Online]. Available :: <https://www.thairath.co.th/news/local/2074530>,

[2564, กันยายน 27].

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). **พื้นฐานการวิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประกอบ วรรณสูตร. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.

ราชกิจจานุเบกษา. ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร. (2563, มิถุนายน 1).

ราชกิจจานุเบกษา. 137 69 ง, 1.

สมชัย จิตสุชน. (2564). **ผลกระทบทางสังคมของการระบาดโรคโควิด-19 ระลอกใหม่และมาตรการที่ควรมี**.

[Online]. Available : <https://tdri.or.th/2021/01/impact-of-new-covid-19-wave/>.

[2564, มกราคม 27].

สุพัตรา รุ่งรัตน์ และคณะ. (2563). **ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์โควิด-19ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองยะลา จังหวัดยะลา**. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

Coibion Olivier, Yuriy Gorodnichenko, and Michael Weber. (2020). **Labor Markets During the COVID-19 Crisis : A Preliminary View**. NBER Working Paper No. 27017.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

วัตถุประสงค์

วารสารนิสิต เป็นวารสารของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นวารสารตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการในสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การศึกษา และสหวิทยาการต่าง ๆ โดยกำหนดเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม

ขอบเขตการตีพิมพ์

พระพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การศึกษา และสหวิทยาการต่าง ๆ

การส่งต้นฉบับ

ส่งต้นฉบับเอกสารพร้อมไฟล์ข้อมูลในรูปแบบ Word และ Pdf มาที่ email : wongsurin2520@gmail.com, sa-2520@hotmail.com และสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลสนับทึบ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 ติดต่อสอบถามรายละเอียดที่ พระมหาสาธิต เปรมสิโล, ดร. นายอัศวิน คงชำนาญ และพระสุธารักษ์ ธรรมารุกโข โทรศัพท์ 035-745-038, 08-1044-7961, 087-8523886, 082-614-7358 โทรสาร 0-3574-5037

เกณฑ์การตีพิมพ์/รูปแบบการตีพิมพ์

1.บทความที่ส่งมาเพื่อเผยแพร่ต้องเป็นบทความที่อยู่ในขอบเขตที่กำหนดเท่านั้น โดยไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับบทความที่ได้รับการตีพิมพ์

2. การพิมพ์ต้นฉบับจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ มีเนื้อหาที่สมบูรณ์ จัดพิมพ์แบบหน้าเดียว กระดาษพิมพ์ขนาด A4 (8.5×11 นิ้ว) จำนวนไม่เกิน 12 หน้า ใช้รูปแบบ Word ตัวอักษร TH SarabunPSK 14 Point

3. การตั้งระยะขอบ ให้ตั้งเป็นประเภทระยะขอบ เพื่อการเย็บเล่มหนังสือ

บน	2.54 ซม.	ล่าง	2.54 ซม.
ซ้าย	3.00 ซม.	ขวา	3.00 ซม.

หัวกระดาษและท้ายกระดาษ

จากขอบ	หัวกระดาษ	1.5 ซม.	ท้ายกระดาษ	1.5 ซม.
--------	-----------	---------	------------	---------

การใส่เลขหน้า ให้ใส่ด้านบนขวา โดยใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวปกติ

4. ข้อปฏิบัติในการพิมพ์แต่ละหัวข้อ

4.1 ชื่อเรื่อง/บทความ ชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 พอยต์ ตัวหนา ไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ

4.2 ชื่อผู้เขียนบทความ ระบุชื่อผู้เขียน ผู้ร่วมวิจัย (ถ้ามี) และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 12 พอยต์ ใต้ด้านขวาหน้ากระดาษ พร้อมระบุอีเมลผู้เขียน

4.3 สังกัดผู้เขียน ถ้าเป็นนักศึกษาให้ระบุผลการศึกษา สาขาวิชา ชื่อสถาบันการศึกษา ถ้าไม่ใช่บัณฑิตศึกษาให้ระบุผลการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และหน่วยงานที่สังกัด (ถ้ามี) ขนาดตัวอักษร 12 พอยต์ ใต้ที่เชิงบรรทัดท้ายหน้า

4.4 บทคัดย่อ (Abstract) บทคัดย่อบทความวิจัย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 พอยต์ ตัวหนา ใต้กึ่งกลางหน้ากระดาษ ความยาวไม่เกิน 300 คำ เนื้อหาในบทคัดย่อใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 พอยต์ และบทคัดย่อบทความวิชาการ ใช้เหมือนบทความวิจัย

4.5 คำสำคัญ (Keywords) ระบุคำสำคัญ 2-4 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใต้ท้ายบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 พอยต์ ตัวหนา

4.6 เนื้อหา (Content) หัวข้อชิตด้านซ้ายกระดาษและใช้อักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยต์ ตัวหนา ส่วนเนื้อหาในแต่ละหัวข้อใช้อักษร TH SarabunPSK ตัวปกติ ขนาด 14 พอยต์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. กรอบแนวคิดการวิจัย (ถ้ามี)
4. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
5. วิธีดำเนินการวิจัย ระบุ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องที่ใช้ในการวิจัย การหาคุณภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แต่ละขั้นตอนควรเขียนให้กระชับและเป็นขั้นตอนที่เหมาะสม
6. สรุปผลการวิจัย ระบุผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์อย่างกระชับ ซึ่งอาจมีตารางหรือภาพประกอบ
7. อภิปรายผลการวิจัย ระบุประเด็นที่สำคัญของผลการวิจัยในแต่ละวัตถุประสงค์ และอภิปรายโดยมีการอ้างอิงหรือเชื่อมโยงทฤษฎีและงานวิจัยสนับสนุน
8. ข้อเสนอแนะ ระบุรายละเอียดข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.7 ตาราง (ถ้ามี) ใช้ตารางแบบเส้นคู่ ให้ระบุคำว่า “ตารางที่” ตามด้วยหมายเลขกำกับภาษาอังกฤษใช้คำว่า Table

4.8 ภาพ (ถ้ามี) รูปภาพประกอบบทความ ควรบันทึกไฟล์รูปภาพ เป็นนามสกุล JPEG. ให้ระบุคำว่า “ภาพที่” ตามด้วยหมายเลขกำกับ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Figure

4.9 การอ้างอิงในเนื้อหา ใช้ระบบ APA โดยระบุชื่อผู้เขียน ปีที่พิมพ์และเลขหน้า ดังตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา ดังปรากฏรายละเอียดด้านล่างนี้

4.10. เอกสารอ้างอิง ใช้ระบบ APA (American Psychological Association style) ดังตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเอกสารอ้างอิง ดังปรากฏรายละเอียดด้านล่างนี้

5. ตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา

5.1 หนังสือ

ผู้เขียนคนเดียว

(สำราญ ศรีคำมูล, 2549 : 1)

(Bill, 2549 : 6)

ผู้เขียน 2 คน

(สำราญ ศรีคำมูล และสนิท วงศ์ป้อมศิริ, 2560 : 31)

(John and David, 1984 : 12)

ผู้เขียน 3 คน

(สนธิท วงปล้อมหิรัญ และคณะ, 2559 : 22)

(John Dewey, et al., 2000 : 9)

ผู้เขียนเป็นหน่วยงาน

(มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2559 : 10-15)

(Ministry of Education, 2019 : 4)

การอ้างอิงในเนื้อหา (การอ้างอิงเอกสารสองทอด)

.....โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาท (Cronbach, 1974 อ้างใน ยุทธ ไกยวรรณ, 2543 : 9) 'ได้ความเชื่อมั่น....

.....ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1978 อ้างใน ประคอง กรรณสูตร, 2538).....

5.2 งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

(สายัณห์ วงศ์สุรินทร์, 2549 : บทคัดย่อ)

(อาทิตย์ ชูชัย, 2557)

(Watson, 1990)

5.3 รายงานการประชุม

(นฤมล ชุ่มเจริญสุข, 2557 : 20)

(Anan Srita, 1990 : 45)

5.4 วารสาร

(สายัณห์ วงศ์สุรินทร์, 2557 : 76-85)

5.5 หนังสือพิมพ์

(สมศรี หาญอนันตสุข, 2550 : 7)

(Krishman, 2007 : 1)

5.6 จุลสาร แผ่นพับ และแผ่นปลิว

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541)

(Research and Training Center on Independent Living, 1993)

5.7 โสตทัศนวัสดุ

(กฤตสุชิน พลเสน, 2555)

5.8 ซีดีรอม

(อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร, 2543)

(Social Science Index, 1999)

5.9 การสัมภาษณ์

(ไชยยา เรื่องดี, 2560, มกราคม 14)

(Born, 1990, June 15)

5.10 เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และวารสารอิเล็กทรอนิกส์

(สำนักงานหอสมุดมหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2554)

(Kenneth, 1998)

หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

(ชุม, (นามแฝง), 25 ตุลาคม 2542)

(ศธ. ยุติการถ่ายโอนสถานศึกษาบัญชี 2, 2550)

เอกสารจากเว็บไซต์เว็บ (www)

(ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, ม.ป.ป.)

(Ministry of Education, 2005)

6. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิง

6.1 ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิง

การเขียนเอกสารอ้างอิง เรียงลำดับตามตัวอักษรภาษาไทยก่อน ตามด้วยการอ้างอิงภาษาอังกฤษ การเคาะเว้นวรรค 1 ครั้ง ในรายการที่สองไม่ต้องพิมพ์ชื่อผู้เขียน ให้ขีดเส้นเข้าไป 0.5 นิ้ว หรือ 1.27 ซม. หรือประมาณ 7 ตัวอักษร แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) เช่น

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บรรทัดแรกของเอกสารอ้างอิงแต่ละเรื่อง อักษรตัวแรกห่างจากกริมากระดาซ้าย 3.00 ซม. บรรทัดที่สองและบรรทัดต่อไป ให้ย่อหน้าโดยเว้นอีก 0.5 นิ้ว หรือ 1.27 ซม. เช่น

สายันท์ วงศ์สุรินทร์, บุญเรือง ศรีเจริญ และอุษา คงทอง. (2557, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 16(1), 76-85.

6.2 ตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเอกสารอ้างอิง

1. หนังสือ

ผู้เขียนคนเดียว

สมพงษ์ ชูมาก. (2548). *กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ยุทธ ไถยวรรณ. (2548). *วิธีวิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

Wilson, K. (2007). *Smart choice*. 2nd ed. London : Oxford University Press.

ผู้เขียนสองคน

ยุทธ ไถยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. (2555). *พื้นฐานการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายศ. (2542). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Best, J. W. and Kahn, J. V. (1986). *Research in Education*. 5th ed. New Jersey : Prentice-Hall.

ผู้เขียน 3 คน

ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ. (2547). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับงานวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บุญศิริการพิมพ์.

อวยพร พานิช และคณะ. (2548). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Sadlack, R. G., et al. (1992). *Social Reserch : Theory and Methods*. Chestnut : Hill Enterprises.

ผู้เขียนเป็นหน่วยงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไอดีเอสแควร์.

2. ราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547, 1 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนพิเศษ 23 ก, 1-24.

3. งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

สุชาติ อ่อนสร้อย. (2559). การศึกษาวิเคราะห์วัดบท 7 ในคัมภีร์ขุททกนิกายธรรมบท. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

พวงเพชร พลทอง และคณะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

Kasemsri, K. (2005). *Participatory Communication in City Radio FM 96.0*. Master of Science Thesis in Development Communication, Graduate Kasetsart University.

4. วารสาร

สายัณห์ วงศ์สุรินทร์, บุญเรือง ศรีเจริญ และอุษา คงทอง. (2557, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 16 (1), 76-85.

5. หนังสือพิมพ์

สมศรี หาญอนันตสุข. (2550, มิถุนายน 26). กฎรัฐธรรมนูญใหม่จะสร้างมิติใหม่ให้สังคมพุทธ. *มติชน*, 7.

Krishman, E. (2007, June 26). Rebuilding self-esteem. *Bangkok post*, 1.

6. จุลสาร แผ่นพับ และแผ่นปลิว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2541). *ท่องเที่ยวสงขลา*. [แผ่นพับ]. สงขลา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

Research and Training Center on Independent Living. (1993). *Guidelines for reporting and writing about people with disabilities*. Lawrence : Research and Training Center on Independent Living.

7. โสตทัศนวัสดุ

กฤตสุชิน พลเสน (ผู้บรรยาย). *ปรัชญา*. [แถบบันทึกเสียง]. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

8. ซีดีรอม

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร. (2543). [CD-ROM]. Available : ฐานข้อมูลไปดูให้เต็มตา ล้ำค่าความเป็นไทย. [2544, มิถุนายน 23].

Social Science Index. (1999). [CD-ROM]. Available : UMI/Social Science Index. [2005, June 26].

9. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

